

Distriktsplan

for Duokta reinbeitedistrikt

Reinbeiteområde: Nordland

Vedtatt av distriktsstyret 10.06.2026

Godkjent av årsmøtet 16.06.2026

Kontakt

Distriktets postadresse og organisasjonsnummer:
Holtanveien 620, 8219 Fauske. Org. nr. 975603385
Distriktets epostadresse:
duokta@gmail.com
Distriktets kontaktpersoner (navn, telefonnummer):
Mats Jonas Pavall, 992 51200 Jan Edvard Pavall, 918 04699

Alle skriftlige henvendelser sendes på e-post eller via Altinn. Telefoner rettes til en av distriktets kontaktpersoner. Vær oppmerksom på at Duokta reinbeitedistrikt har områder der det ikke er telefondekning.

For til enhver tid oppdatert kontaktinformasjon, se statsforvalterens nettside Nordland: <https://www.statsforvalteren.no/nb/Nordland/landbruk-og-reindrift/Reindrift/Kontaktinformasjon/>

Distriktsstyret styrer og administrerer distriktet. Styret har disse medlemmene i 2026:

Navn	Rolle	Telefon, epost
Mats Jonas Pavall	Leder	992 51200 mats.pavall@gmail.com duokta@gmail.com
Sara Pavall	Nestleder	906 41081 saraepavall@hotmail.com
Jan Edvard Pavall	Styremedlem	918 04699 jan.edvard.pavall@gmail.com
Per Stellan Pavall	Styremedlem	907 35225 perstellanpavall@gmail.com

Sekretær for styret: Ing-Lill Pavall, telefon 900 95813 duokta@gmail.com

Innhold

Kapittel 1 inneholder generell informasjon om distriktsplaner og offentlige myndigheters rolle i å ivareta reindriftens arealer. Distriktet beskriver sine forventninger til offentlige myndigheters arbeid med kunnskapsgrunnlag, medvirkning og konsultasjoner.

Kapittel 2 beskriver reinbeitedistriktets administrative forhold og arbeidsintensive perioder.

Kapittel 3 omfatter den informasjon som er lovpålagt, jf. [reindriftsloven](#) § 62. Kapitlet inneholder informasjon om flyttemønstre, årstidsbeiter og kalvingsland, fremkomst- og transportmidler, gjerder og anlegg og eventuelle beitesoner.

Kapittel 4 inneholder annen informasjon om distriktet som kan være relevant for å få kunnskap om driften i distriktet, som slakt/produksjon, annen verdiskaping, gjeterhytter og hvordan distriktet påvirkes av klimaendringer.

Kapittel 5 beskriver hvordan annen arealbruk og forstyrrelser påvirker distriktet.

Kapittel 6 inneholder informasjon om reindriftens rettsgrunnlag.

Bakerst i dokumentet finnes begrepsforklaringer, liste med **Relevante lenker** til rapporter og nettsteder og ett vedlegg.

1. Innledning

1.1 Distriktsplaner

I § 62 i [lov 15. juni 2007 nr. 40 om reindrift](#) (reindriftsloven) framgår det:
«Distriktsstyret skal utarbeide en distriktsplan for distriktet som skal inneholde de opplysninger om virksomheten i distriktet som er nødvendige for den offentlige planlegging.»

Målet for denne planen er at offentlige myndigheter og andre aktører skal få kunnskap om reindriften i Duokta reinbeitedistrikt. Distriktsplanen skal være et godt grunnlag for å ivareta reindriften sine interesser og utviklingsmuligheter i planleggingen.

Distriktsplanen må brukes sammen med dialog med reinbeitedistriktet. Planmyndigheter, utbyggere og andre må kontakte Duokta reinbeitedistrikt for å få oppdatert informasjon om distriktet og bruken av arealene. Reindriften bruk varierer fra år til år, alt etter påvirkning fra klima, vær, inngrep, rovvilt og forstyrrelser. Det er ikke sikkert at slike variasjoner blir dekt fullt ut i denne planen eller i kart over reindriften sine arealbruk.

Vær, årstidsvariasjoner og forstyrrelser er variabler som påvirker reindriften. Slike variasjoner gjør at reindriften må være fleksibel og håndtere ulike utfordringer på kort varsel.

Distriktsplanen blir revidert ved behov. Duokta har rutine for å gå gjennom planen jevnlig og vurdere om det er nødvendig å oppdatere distriktsplanen.

1.2. Offentlige myndigheters rolle i å ivareta reindriften arealer

Kommuner og fylkeskommuner har plikt til å sikre et kunnskapsgrunnlag som gjør det mulig å ivareta hensynet til samiske interesser. Kommuner og fylkeskommuner skal også sikre medvirkning og gjennomføre konsultasjoner i alle saker som vil kunne påvirke samiske interesser direkte.

Landbruks og matdepartementet har utgitt veilederen [Reindrift og plan- og bygningsloven](#). Veilederen beskriver hvordan reindriftsinteresser skal ivaretas i arealplanleggingsprosesser, og synliggjør hvilke plikter og rettigheter reindriften har.

Sametinget har gitt ut en planveileder på [nordsamisk](#) og [bokmål](#).

Offentlige myndigheter og andre skal bidra til å sikre reindriften arealer. Det framgår blant annet av [Reindriftsloven](#) § 1 annet ledd:

«Loven skal bidra til sikring av reindriftsarealene i det samiske reinbeiteområdet som reindriften viktigste ressursgrunnlag. Ansvar for sikring av arealene påhviler både innehavere av reindriftsretten, øvrige rettighetshavere og myndighetene.»

[Plan- og bygningsloven](#) § 3-1 angir hvilke oppgaver og hensyn som skal ivaretas i planleggingen. I § 3-1 bokstav c framgår det at planleggingen skal: «sikre naturgrunnlaget for samisk kultur, næringsutøvelse og samfunnsnivå.» Ivaretagelse av samiske interesser er et grunnleggende hensyn i all statlig, regional og kommunal planlegging etter plan- og bygningsloven. Det framgår av forarbeidene at «paragrafen angir de viktigste hensynene som skal ivaretas med planlegging etter loven, og gjør det tydeligere hva loven skal være et virkemiddel for å oppnå, og hva som er de viktigste samfunnsoppgaver loven skal bidra til å løse».

1.3. Distriktets forventninger til offentlige myndigheter

Duokta reinbeitedistrikt omfattes av tre kommuner, Bodø, Fauske og Sørfold. Sammenhengende bruks- og beitearealer er nødvendig for å kunne drive reindrift til alle årstider. Ett tiltak i én kommune kan påvirke reindriften som helhet og dermed få betydning for de reindrifts hensyn andre kommuner må vektlegge i sin planlegging.

Duokta reinbeitedistrikt forventer at myndighetene bruker de muligheter som ligger i lovverket til å ivareta reindriften arealer og sikre at reindriften har sammenhengende arealer til alle årstider.

Distriktet deltar gjerne i dialogmøter. Det er viktig at tidspunkter for slike møter kan tilpasses aktiviteten i reindriften og hensynet til reinens velferd. I de mest arbeidsintensive periodene kan det være vanskelig å stille på møter. Se mer under kapittel 2.5.

1.4. Kunnskapsgrunnlag

1.4.1 Medvirkning

I henhold til [plan- og bygningsloven](#) § 5-1 har kommunene et særlig ansvar for å sikre aktiv medvirkning fra grupper som krever spesiell tilrettelegging. Kommunen må vurdere om det er behov for spesiell tilrettelegging for reindriften i den enkelte sak.

Reinbeitedistriktet skal få arealsaker på høring og medvirke i kommunens planprosesser. Dette bør skje så tidlig som mulig i prosessen.

Som et ledd i en åpen og bred tilgjengelig medvirkning, jf. [plan -og bygningsloven](#) § 5-1 må reindriften ha mulighet til å komme med innspill allerede når kommunal planstrategi sendes på høring. For å sikre en god og politisk forankring i planprosessen, skal planprogrammet synliggjøre hvilke medvirkningsprosesser det legges opp til, jf. [plan -og bygningsloven](#) § 11-13.

Forvaltningslovens regler om saksbehandling og partsinvolvering (opplysning om saken, varsling, klagerett mv.) gjelder på vanlig måte i saker som berører reindriften.

Duokta reinbeitedistrikt forventer at kommunene, vernemyndigheter, tiltakshavere og andre som planlegger tiltak innenfor reinbeitedistriktet har god kontakt med reinbeitedistriktet. Alle aktører bør bidra til god medvirkning i planprosesser og ved initiativ som kan medføre inngrep og andre tiltak i reinbeitedistriktet. Det betyr å ta tidlig kontakt med Duokta og avklare prosess og framdrift. Duokta bør kontaktes på et tidlig stadium ved planinitiativ eller når et tiltak/inngrep blir fremmet. Kontakten bør være skriftlig og sendes på e-post eller elektronisk via Altinn.

1.4.2 Konsultasjoner

Kapittel 4 i [sameloven](#) lovfester retten til konsultasjon. Denne retten gjelder for lovgivning, forskrifter og andre beslutninger eller tiltak som vil kunne påvirke samiske interesser direkte.

Kommunal- og distriktsdepartementet har utarbeidet [Veileder for kommuner og fylkeskommuner om konsultasjoner med samiske interesser](#). Veilederen gir råd og anbefalinger om hvordan innholdet i konsultasjonsplikten bør forstås, hvordan plikten kan oppfylles, samt hvilke tiltak som kan omfattes av konsultasjonsplikten og hvilke som er unntatt.

Konsultasjoner kommer i tillegg til ordinær medvirkning etter plan- og bygningsloven.

Konsultasjonsplikten følger av [ILO konvensjon nr. 169 om urbefolkninger og stammefolk i selvstendige stater](#), ratifisert av Norge i 1990. Ved kongelig resolusjon 1. juli 2005 ble det etablert prosedyrer for konsultasjoner mellom statlige myndigheter og Sametinget. Det kom endringer i sameloven om konsultasjoner. Endringen trådte i kraft 1. juli 2021. Denne endringen medfører at også *fylkeskommuner og kommuner* har plikt til å konsultere Sametinget og andre samiske interesser i saker som angår dem.

Konsultasjoner skal sikre at samiske interesser har en reell mulighet til å påvirke beslutningene. Det er viktig at konsultasjoner gjennomføres så tidlig som mulig i prosessen. Konsultasjoner skal gjennomføres i god tro med mål om å oppnå enighet.

FNs menneskerettskomité har vurdert konsultasjoner og urfolksdeltakelse som viktige elementer i avgjørelsen av hvorvidt [FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter](#) artikkel 27 er overholdt ([NOU 2007: 13 Bind A](#)).

Når et nytt tiltak eller plan fremmes, ønsker Duokta å avklare om det er nødvendig med konsultasjoner. Konsultasjoner planlegges deretter som en del av prosessen.

1.4.3 Konsekvensutredninger

Krav til konsekvensutredninger beskrives i veilederne [Reindrift og plan- og bygningsloven](#) (Landbruks- og matdepartementet) og [Veileder om konsekvensutredning for planer etter plan- og bygningsloven](#) (Kommunal- og distriktsdepartementet).

Planer og tiltak må bygge på gode utredninger av konsekvensene for reindrift. De samlede virkningene av planer og tiltak innenfor reinbeitedistriktet, skal vurderes, jf. [forskrift om konsekvensutredninger](#) § 21 tredje ledd.

Reindriften betrakter sin bruk i et langsiktig perspektiv. En konsekvensutredning bør derfor vektlegge helhet og langsiktighet. Duokta reinbeitedistrikt ønsker å vurdere konsekvensutredningsprogrammet før utredning blir satt i gang. Det vil sikre at utredningen blir tilstrekkelig utfyllende og får med forhold i reindriften som er viktig å få vurdert.

Den som skal foreta konsekvensutredning for reindrift, må ha kunnskap om reindrift og sette av nok tid og ressurser til utredningen. Utreder må bruke god tid til samtaler, dokumentere erfaringer og eventuelt gjennomføre befaringer sammen med reieneierne. Reindriften tradisjonskunnskap og lokal kunnskap om rein og arealbruk, kan være utfordrende å beskrive i distriktsplanen og reindriftskartene. Innhenting av tradisjonell kunnskap gjennom samtaler med reieneierne er nødvendig for å få et godt kunnskapsgrunnlag.

1.4.4 Tradisjonell kunnskap

Reindriftens erfaringsbaserte kunnskap er anerkjent som kunnskapsgrunnlag etter [naturmangfoldloven](#) § 8 annet ledd. Tradisjonell kunnskap handler om natur, landskap, snøforhold, beiteforhold, rein, reindrift, rovvilt, kulturminner, tradisjonell bruk m.m. og vektlegger sammenhengene i naturen. Det er kunnskap som er tilegnet gjennom generasjoners bruk av naturen. Tradisjonell kunnskap skal vektlegges i forvaltningens arbeid. Det er et sentralt kunnskapsgrunnlag for offentlige myndigheter og må innhentes gjennom dialog med reindriften.

Tradisjonell kunnskap kan ikke løsrives fra kunnskapsbærerne (de lokale reindriftssamene) uten å risikere feil tolking og bruk. Tradisjonell kunnskap utvikles hovedsakelig gjennom praktisk erfaring og overføres fra generasjon til generasjon gjennom praktisk arbeid og erfaringsutveksling sammen med tradisjonsbærere. Denne kunnskapen er i liten grad innsamlet og dokumentert skriftlig. For å kunne forstå og bruke tradisjonskunnskap i planleggingen, er det nødvendig med tillitspreget dialog og samarbeid med kunnskapsbærerne.

1.4.5 Distriktsplaner og reindriften arealbrukskart

Distriktsplanen må sees i sammenheng med reindriften arealbrukskart. Det er tilgjengelig i kartportalen Kilden reindrift (NIBIO) <https://kilden.nibio.no>. Distriktsplan og arealbrukskart må brukes som et supplement til dialog med reinbeitedistriktet. Kartet må leses med reindriftsfaglig kunnskap. Dialogen med reinbeitedistriktet vil gi en oversikt over bruken av beiteområdene så fullstendig som mulig.

Reindriften arealbrukskart er næringens egne illustrasjon på hvordan reindriften i hovedsak og normalt bruker områdene. Kartet kan oppdateres av reinbeitedistriktet kvartalsvis. Kartet er ikke juridisk bindende, men gir informasjon om arealbruken gjennom reindriftsåret. Informasjonen må brukes med forbehold om at den er veiledende. Duokta kan oppdatere reindriftskartet i de månedene vi har tilgang.

Reindriftskartet er en del av det offentlige kartgrunnlaget (DOK) og tilgjengelig som nedlastbare datasett på [Geonorge.no](https://geonorge.no). Mer informasjon om kartet finnes på [Landbruksdirektoratets nettsider](#).

2. Duokta reinbeitedistrikt - beskrivelse

Kapittel 2 gir informasjon om administrative forhold i distriktet.

Reindriften organisering

*Det samiske reinbeiteområdet delt inn i **reinbeiteområder** og **reinbeitedistrikter**, jf. [reindriftsloven](#) §§ 5 og 6.*

***Sijjda/siida** er en geografisk og sosial betegnelse for en gruppe av reineiere som utøver deler av driften i fellesskap innenfor et bestemt areal, jf. [reindriftsloven](#) § 51.*

***Siidaandel** er en familieguppe eller enkeltperson som er del av en siida, og som driver reindrift under ledelse av en person eller av ektefeller eller samboere i fellesskap, jf. [reindriftsloven](#) § 10.*

2.1 Distriktsstyret

Reinbeitedistriktet drives som én sijjda i fellesskap. Det er organisert med et styre og en leder som er valgt av årsmøtet, jf. [reindriftsloven](#) § 49. Distriktet er en privatrettslig, selvstendig høringsinstans. Distriktsstyret kan inngå forlik, saksøke og saksøkes på vegne av reindriftsutøverne i distriktets felles anliggender. Det gjelder også i arealsaker selv om ikke alle reindriftsutøvere er berørt. Dette er likevel ikke til hinder for at reineiere ivaretar egne særskilte interesser. Alle saker der reinbeitedistriktet kan bli berørt, skal forelegges for distriktsstyret.

2.2 Duokta reinbeitedistrikt

Duokta reinbeitedistrikt ligger i Nordland reinbeiteområde. Distriktet går fra svenskegrensen øst i Sørfold og Fauske kommuner til kysten i Bodø og Kjerringøy. Saltenfjorden og Foldfjorden er naturlige grenser. Med unntak av riksgrensen, har distriktet gode og naturlige ytre grenser mot nabodistrikt i sør og nord.

Duokta betraktes som et lite reinbeitedistrikt i nasjonal målestokk. Distriktets områder er sterkt oppdelt av naturlige avgrensninger som skiller mellom ulike beiteområder og gir kompliserte flyttinger av rein. Mange fysiske inngrep har i tillegg bidratt til oppstykkede beiteområder og vanskelige flyttinger. Det krever høy tamhetsgrad på flokken for å kunne gjennomføre flytting. Bratt og ulendt terreng er en faktor som bidrar til at reinflokken har høy tamhetsgrad, i tillegg til regelmessig temming og trening av enkeltindivider.

Duokta reinbeitedistrikt har et øvre reintall på 900 rein i vårflokk. Det er tre siidaandeler i distriktet. Hver av disse ledes av en ansvarlig leder. Under hver siidaandel er det i tillegg til siidaandelsleder, flere reineiere med rein i eget merke. Rundt 25 - 30 personer er tilknyttet reindriften i Duokta. Distriktets avgrensning ligger på denne [lenka](#)

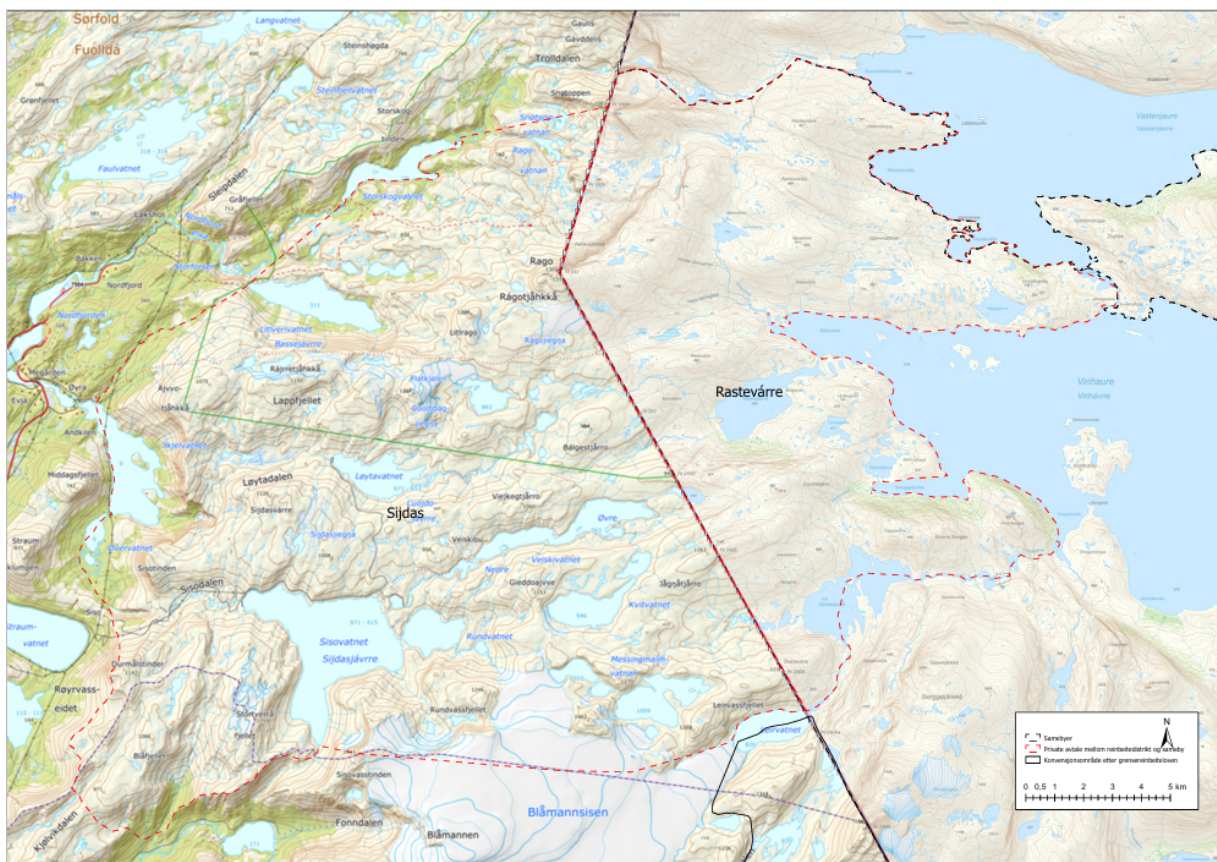
2.3 Fylker og kommuner

Duokta reinbeitedistrikt ligger i Nordland fylke og omfatter deler av kommunene Bodø, Fauske og Sørfold.

2.4 Nabodistrikter og andre reinbeitedistrikters bruk

Duoktas nabodistrikter er Ståjggo-Hábmer i nord og Balvatn reinbeitedistrikt i sør. Mot øst er riksgrensen åpen mot Tuorpon sameby i Norrbottens län i Sverige.

Duokta driver grenseoverskridende reindrift i samarbeid med Tuorpon sameby. Duokta og Tuorpon har en privatrettslig avtale om bruk av arealer i grenseområdet som kalles Sijddas-Rastevárre-området, se kart under. Området er markert med stiplet rød strek.

Området kan brukes hele året av Tuorpon og Duokta. Normalt er bruken fordelt mellom partene etter årstid. Se nærmere beskrivelse under årstidsbeiter kapittel 3.2.

Tiltak som berører den felles grenseoverskridende reindriften, medfører at Duokta og Tuorpon samarbeider og involverer hverandre i arbeidet. I noen tilfeller kan Tuorpon delta i møter om tiltak som planlegges i fellesområdet.

2.5 Arbeidsintensive perioder i Duokta reinbeitedistrikt

Dette avsnittet beskriver de mest arbeidsintensive periodene i reindriftsåret.

Reindriftsåret starter med vårbeiting, vårflytting og kalving. Vårflytting og intensivt tilsyn i kalvingstida pågår fra ca. 20. april til slutten av mai/midten av juni, alt etter vær, beiteforhold og rovviltaktivitet. I denne perioden er reineierne opptatt nærmest døgnet rundt.

I starten av juli starter samling til kalvemerking. Denne arbeidsintensive perioden varer til kalvemerking er over, og all opprydding er ferdig. Det varierer hvor lenge denne perioden varer, alt etter vær, varme og insektplage. I perioden er reineierne opptatt til fjells. Vanligvis skjer selve kalvemerkingen rundt 20. juli. I perioder med mye varme kan merking bli utsatt til i slutten av juli.

August og september er litt roligere perioder da annet arbeid utføres, f.eks. vedlikehold av gjerder, forefallende arbeid, møtevirksomhet og sanking av reinlav.

I starten av oktober starter høstsamling og flytting til vinterbeite. Samlingen kan pågå til november/desember. Da blir hovedslakting utført i Holtan.

Vinteren krever tilsyn av rein hele tida. Hvis distriktet blir nødt til å føre reinen, er det også en arbeidsintensiv periode. Vintersesongen varer fram til det er tid til å starte på tidlig vårbeite, vårgjeting og deretter vårflytting. Januar til mars, juni og august er måneder det ofte passer å gjennomføre møter internt og eksternt.

3. Virksomheten i distriktet - beitebruk

Kapittel 3 omfatter de opplysningene som skal være med i en distriktsplan, jf. [reindriftsloven](#) § 62. Dette kapittelet synliggjør områder som er særlig viktige for reindriften i distriktet og hvilke områder som er minimumsfaktorer.

Flyttleier er gitt et særskilt vern i [reindriftsloven](#) § 22:

«Reindriftsutøvere har adgang til fritt og uhindret å drive og forflytte rein i de deler av reinbeiteområdet hvor reinen lovlig kan ferdes og adgang til flytting med rein etter tradisjonelle flyttleier. Med til flyttlei regnes også faste inn- og avlastingsplasser for transport av reinen.

Reindriften flyttleier må ikke stenges, men Kongen kan samtykke i omlegging av flyttlei og i åpning av nye flyttleier når berettigede interesser gir grunn til det. [...]»

Det følger av [reindriftsloven](#) § 62 at distriktsplanen skal inneholde angivelse av flyttemønstre i distriktet.

3.1 Flyttemønstre

Flytt- og trekkleier utgjør pulsårene i distriktet. Flyttleiene gjør det mulig å flytte rein mellom ulike årstidsbeiter. En flyttlei kan også være en svømmelei. Det er flyttleias funksjon som er vernet i [reindriftsloven](#) § 22, ikke bare et konkret begrenset areal eller terrengformasjon. Bredden på en flyttlei vil variere, blant annet etter terreng, reinflokkens størrelse, reinens kondisjon og tamhetsgrad, og eksisterende inngrep og forstyrrelser i og rundt flyttleia. I tillegg vil klimatiske forhold spille inn både på hvilken flyttlei som kan brukes og utstrekningen av bruken.

Under flytting langs bakken vil reinflokken strekkes ut. Da er det gunstig at det finnes terreng med tilgjengelige beiter der reinen naturlig stopper opp. Slike områder langs en flyttlei, er særlig verdifulle. Det gjør det lettere å holde flokken samlet under flytting. Hvile- og beiteområder er en viktig del av flyttleia. Disse må ivaretas for å opprettholde flyttleias funksjon.

Trekkleier er naturlige ferdselsårer der reinen uhindret trekker mellom beiteområder uten menneskelig driving. Noen steder fungerer flyttleier også som trekkleier. Det fungerer ved at etternølere og strørein følger etter hovedflokket som har flyttet der tidligere.

Reinens vandring etter trekkleier er svært sårbar for ytre påvirkning. Det er viktig at de ikke blir blokkert. Utbyggingstiltak plassert på og ved trekkleier kan skape barriereeffekt og fragmentere reinbeitelandet slik at ubebygde og uforstyrrede områder ikke kan brukes. Tiltak som hindrer naturlig trekk kan også føre til at rein kommer på avveier og forsvinner.

Det vanskelige terrenget, oppstykkede områder og inngrep gjør at reinen ofte må flyttes ved hjelp av en person som leier en lederein i bånd. Følgerein og resten av flokken følger etter med personer på snøskuter, ATV, på ski og/eller til fots. Flere hunder er i arbeid samtidig.

Flytt- og trekkleier i Duokta er markert på reindriftskartet. Disse må kontrolleres mot reineiernes egne opplysninger. Det skyldes at det kan være mangler i kartet som ikke er rettet opp. De viktigste flyttleiene til ulike årstider blir beskrevet under. Flere «interne» flyttleier på årstidsbeitene er ikke nevnt særskilt. Flyttleiene som brukes av Tuorpon sameby er ikke beskrevet her.

Vårflyttleier

Fra Holtan til vårbeite i Øvre Valnesfjord/Vassvikheia/Færøymarka/Sjunkfjord

Fra fjellområdene øst for Fauskeidet går vårflyttleier fra Holtanfjellet til reingjerdet i Holtan. Derfra går hovedflytting nordover langs myrene til E6. Ettersom osene/elvene ikke har sikker is og har høge skråninger, må reinflokken passere over bru på E6. Bruer

utgjør en flaskehals da det er satt opp autovern på begge sider. Reinflokken må føres samlet til E6, ledet av en person med lederein i bånd.

Det er flere alternativ for passering av E6 på våren. De vanligste er over Svartos-brua på E6, eller passere Mølnelva øst for E6 og ta reinen over E6 like sør for Grønås-krysset. Alternativt kan reinen føres opp på E6 litt lenger sør og føres over Mølnelvbrua.

Flokken føres opp på E6, langs E6 innenfor autovernet og over brua. Samtidig må det være personer med varsellys på begge sider av brua som stopper trafikken på E6 mens flytting pågår. Politiet har ikke mulighet til å komme og stoppe trafikken og har bedt oss gjøre det selv. Trafikanter kan bli varslet om flytting på lystavle og trafikkmelding på radio. Varsling og stans av trafikken er nødvendig for å unngå trafikkfarlige situasjoner og sikre tryggheten for mennesker, rein og hunder.

Hvis passering av E6 skjer ved Grønås-krysset, må reinen deretter føres over osen på den gamle brua som går over tverrveien Røsvikveien – E6. Brua er av betong og mangler rekkverk. Det er viktig at brua holdes farbar fordi den er flyttlei for rein. Duokta ønsker at brua beholdes og er i slik stand at flyttleia ikke blir ødelagt.

Isen på Kvitblikvatnet er sjelden farbar i slutten av april. Derfor må reinflokken føres på nordsida av Kvitblikvatn. Da må brua over Kvitblikosen på Røsvikveien RV 826 brukes for å komme rundt vatnet. Også her må trafikken stoppes mens flokken flyttes over brua. Fra Kvitblikosen føres flokken nord for Kvitblikvatn mot Kvitblikmyra og Tverråmyra. Her er det vanligvis en stopp over natta før flyttingen kan fortsette. Reinen døgnjetes og blir føret for å holde flokken samlet underveis.

Fra Kvitblik fortsetter flyttingen opp Tverålia, nordover langs Tokdalfjell, Hammarfallfjell, Furnesfjell, Ånsvikfjell, over Røsvikdalen og til Brannvatn i Valnesfjord. Herfra får simlene spre seg mot kalvingsområdene i lavlandet mot Foldfjorden og andre områder. Snøforhold og barmark kan føre til at det er en alternativ flyttlei via Tokdalen og videre til Øvre Valnesfjord.

Vårflytting langs denne leia skjer først med simleflokken i slutten av april. I mai blir oksreinflokken flyttet langs samme flyttlei til Krubbvasshågen. Noen år kan det være et ekstra stopp med overnatting på Jordbru. Oksene står da i et midlertidig gjerde over natta. Oksreinflokken blir til slutt flyttet over Vassvikdalen til Sjunkfjorden der det er vårbeite for oksene. I Sjunkfjorden blir det satt opp et midlertidig sperregjerde for å hindre at oksene kommer for tidlig mot sommerbeiteområdene og dyrka mark. En alternativ flyttlei for oksreinflokken er opp Drogvasskar og direkte ned til Sjunkfjorden.

Fra Kjerringøy/Festvåg til vårbeite i Øvre Valnesfjord/ Vassvikheia/Færøymarka/ Sjunkfjord

Hvis reinen har vært på vinterbeite på kysten og/eller Kjerringøy, må reinen føres eller samles mot Festvåg. Fra Kjerringøy må reinen transporteres med bil først. På Kjerringøy skjer det også flytting som i hovedsak følger vei og naturlige dalganger til et midlertidig gjerde på Fjære. Herfra kjøres reinen med bil, enten til Festvåg, Heggmoen eller Holtan. Tidspunkt og snøforhold avgjør hvor flytting starter etter at reinen er transportert. Hvis reinen må flyttes tidlig i mars fra Kjerringøy, blir den transportert til Holtan. Vårflytting skjer da på samme måte som beskrevet tidligere.

Hvis reinen flyttes vestfra langs bakken, samles reinen mot Festvåg/Steigtindvatn. Vanligvis følges det sørlige flyttesystemet mot Vatnvatn og Klubbvatn. Reinflokken ledes av en person med lederein. Fra Klubbvatn går flyttingen videre mot Heggmoen og Mjønnesfjell. Ved Heggmoen er det trangt og vanskelig å flytte. Det skyldes mange inngrep og forstyrrelser (Heggmoen kraftverk, skytefelt, vannverk, hundetreningsområde, utfart m.m.). Dette er en flaskehals og er arbeidskrevende, se beskrivelse i kapittel 5. Fra Mjønnes går flyttleia videre mot Kistrand, Kvalhornet, langs skarene nordover til Brannvatn og Krubbvasshågen. Snøforholdene gjør at flytting ofte skjer i låglandet. Deler av Nordvikveien kan også brukes. Som oftest blir simler og oksrein skilt i et midlertidig gjerde. Herfra går flytting på samme måte som beskrevet tidligere i to puljer for simler og okser. En alternativ flyttleie for oksreinflokken er opp Drogvasskar og direkte ned til Sjunkfjorden.

Sommerflyttleier

På sommeren er de viktigste flyttleiene i bruk i juli når det foregår samling av rein til kalvemerking i Mittiskar. Oppsamling starter vestfra i Nordfjorden, Bogvassdalen, Heggvassbotn, Blombakkfjell og Stordalfjell. Enkelte år må det samles rein fra Heggmotinden. Det går flyttleier over Stordalfjell mot Kvalhornet og Heggvassbotn. Reinen holdes rundt Heggvassbotn til samlingen er ferdig i det vestlige området. Fra Heggvassbotn og Kvalhornet føres reinen mot Eiteråskar etter flyttleiene. Vanligvis fører julivarmen til at reinen holder seg i høge områder til det blir natt. Fra Eiteråskar går flyttleia mot Drogvasskar der det kan være et stopp over natta. Videre går flyttleia over Sørskar til Mittiskar. I Mittiskar samles reinen inn i en naturlig beitehage omkranset av bratte, ulendte fjell. Den eneste veien ut av Mittiskar døgngjetes slik at reinen holdes inne i skaret. Deretter samles rein fra Nordskar og flyttes etter flyttleia derfra og inn i Mittiskar.

Etter kalvemerkingen får reinen slippe ut av Mittiskar og sprer seg naturlig nordover og sør- og vestover.

Høstflyttleier

Høstflyttleiene brukes fra oktober og til reinen er kommet til gjerdet i Holtan, vanligvis i november. Enkelte år kan forstyrrelser fra rovvilt føre til at samling og flytting blir arbeidskrevende og langvarig og pågår helt til desember.

Oppsamlingen starter vestfra fra Heggvassbotn, Heggmoen, Stordalfjell og Mjønesticndan. Fra oppsamlingsområdene på Mjønestic går flyttleia i låglandet forbi Reitan, Sagelva og Kistrand og vidare nordover i Valnesfjord. Alt etter vær, snøforhold og forstyrrelser kan det tas flere retninger fra Valnesfjord. Noen ganger passerer reinen nord for Kosmovatn (Valnesfjordvatn) og opp Tokdalen. Noen ganger kan en del av flokken havne på Stømsnes, Nes og Vensetmyra og må flyttes derfra over Røvikåsen til Helskar. Den delen av flokken som kommer til Tokdalen flyttes til Tverråfjell. Samtidig samles det rein fra Nystadfjell og Lille Tokdalen. Reinen flyttes over Tverråfjell, Steinfjell til Helskar.

Reinen må føres i samlet flokk fra Helskar/Rulengvatn ned lia til skistadion på Klungset. For å holde reinen etter riktig flyttleie og unngå spredning i tett skog, har vi på forhånd satt opp et midlertidig ledegjerde i Klungsetlia. Fra skistadion går flyttleia vidare over Løvgavlveien, over myra mot Tortenliveien og over E6. Vanligvis har det blitt mørkt når reinen kommer til Tortenliveien. Derfor kan reinen føres mot Sjøheia og Finneidfjell før den føres til Holtan. Alt etter vær og forhold kan reinen alternativt holdes over natta ved Tortenliveien og neste morgen føres nordover etter Hjemåshøyden til Åsbakkmyra, Vargåsen og Vargåsmyra, eller andre steder over E6 til Holtan. Det er flere områder der E6 kan krysses.

Ofte kan flokken være oppsplittet i flere deler. Derfor må alle flyttleier på Fauskeeidet og Finneidfjell brukes. Det skjer ved at en flokk samles i gangen og føres mot reingjerdet i Holtan. Den delen av flokken som er på vestsida av E6, kan føres over E6 enten ved Tortenliveien, Hjemås, Ny-Jord, Vargåsmyra eller bruene over Svartosen og Mølnelva. Fra alle disse krysspunktene med E6 går flyttleiene til gjerdet i Holtan. Den delen av flokken som er på Finneidfjell, føres nordover etter flyttleia, ned lia i Holtan og til reingjerdet. Rein som er lenger nord mot Røyrvatn, blir samlet derfra og flyttet ned Holtanlia. Alternativ flytting for rein som er lenger nord, er langs Rødåsmyra, via Grønås til Holtan.

Vinterflyttleier

I overgangen mellom høst og vinter brukes de samme flyttleiene som er beskrevet tidligere. På vinteren er hovedflyttleiene enten i vest på kysten i Bodø og Kjerringøy eller øst for Fauskeeidet.

Flyttleiene i øst

Flyttleiene går til og fra vinterbeitene i Siso-området og Rago. Disse går til og fra reingjerdet i Holtan og i lia til Finneidfjell. Herfra går det en flyttleie til Nevervatn, Rismålstua, Hjemgamtoppen og Kjølvaldalen. Denne flyttleia kan brukes enkelte år hvis det ikke er rasfare. Vanligvis legger snøen seg slik at det er rasfare. Derfor er den alternative flyttleie tryggest. Den går fra Nevervatn mot Røyrvasseid, eller fra Finneidfjell mot Harelifjell og Røyrvasseid. Derfra går flyttleia nordover gjennom Straumvassbotn og vidare nordover mot Rago eller opp Sisodalen.

På grunn av den nye trafostasjonen i Straumvassbotn, har denne flyttleia vært stengt i fem år. Det jobbes med å få åpnet flyttleia ved fysisk tilrettelegging og tilvenningsprogram i samarbeid mellom Statnett og Duokta reinbeitedistrikt. Når tilpasningen er slutført, skal denne flyttleia på nytt bli funksjonell.

Flyttingen foregår til og fra områdene i Rago og Sølvskar, enten via Lappfjellet eller Sverige. Hvis reinen skal til og fra Lappfjellet, må den føres over Grisryggen ved nordvestenden av Bassejávrrre/Lisjverivatn. Dette er en farlig og vanskelig passasje og kan bare brukes ved gunstige og gode vær- og føreforhold. Alternativt kan reinen flyttes via Sverige, men det er en mye lengre flyttleie som krever gode isforhold og tilgjengelig beite underveis.

Flytting foregår etter de samme flyttleiene til og fra vinterbeitet i Rago. Når reinen er kommet sør for Straumvassbotn, brukes de samme flyttleiene som er beskrevet tidligere.

Flyttleiene i Kjerringøy og vest på kysten i Bodø

Flyttleiene på Kjerringøy brukes når reinen er på vinterbeite der, vanligvis fra januar til midten av mars. Flyttleiene følger naturlig etter dalganger og lågland på grunn av de mange høye tindene. De viktigste går mellom Tårnvika, Tårnvikfjell, Eidet, Eidetinden, Strandå, Strandvassbotn, Fjære, Øyjord, Ryavatn og rundt Fjærevatn. I mars samles reinen mot Fjære, settes i gjerde og fraktes derfra i bil med ferge.

På kysten sør for Kjerringøy går de viktigste flyttleiene fra Løp, Myklebostad, Skau, Mulstrand, Festvåg og Misten mot Steigtindvatn. Derfra følges flyttleia mot Vatnvatn og Klubbvatn, se beskrivelse tidligere.

3.1.1 Oppsamlingsområder

Oppsamlingsområder har kvaliteter som godt beite, er oversiktlig, har naturlig avgrensning og kan holde reinen i ro. Der vil reinen oppholde seg i en periode, for eksempel mens reindriftsutøverne samler småflokker/etternølere før hovedflokken flyttes videre. Uforstyrrede oppsamlingsområder er svært viktige for at reindriftsutøverne skal kunne holde kontroll på reinflokken. Utøverne samler ofte rein i slike områder ved kalvemerking, skilling, slakting og flytting.

Oppsamlingsområdene ligger i tilknytning til flyttleiene og er avmerket i reindriftskart. De viktigste oppsamlingsområdene er:

- Fauskeidet vinter, vårvinter, vår, høst og høstvinter
- Fjellområdene øst for Fauskeidet på våren (ved østvendt vinterbeiting)
- Kjerringøy, Festvåg, Mulstrand, mot Vatnvatn, Heggmoen, Mjønes og Kistrand på våren (ved vestvendt vinterbeiting)
- Heggvassbotn, Kvalhornet, Eiteråskar, Drogvasskar, Nordskar og Mittiskar på sommeren

- Mjønes, Kistrand, Kvalhornet, Eiteråskar, Valnesfjord, Furnesfjell, Nystadfjell, Venset, Røvikåsen, Steinfjell, Storsteinfjell, Helskar og Fauskeeidet på seinhøsten og tidlig vinter
- Fauskeeidet, Finneidfjell, Kjølvikdalen, Rundvatn – Siso, Sølvskar – Båssejávrrre, Faulvatn, Rago, Storskogen på vinter/vårvinter
- Tårnvikfjell, Eidet, Strandvassbotn, Øyjord, Kråkåsmyra, Fjære på vinter/vårvinter
- Rago, Storskogen og øst for Siso på vinteren og vårvinteren.

De oppsamlingsområdene som ligger i nærheten av trafikkfarlige steder, krever at det er folk og hunder til stede for å holde oppsyn slik at det ikke oppstår trafikkfarlige situasjoner. På seinhøsten, vinter og vår må det være kontinuerlig gjeting, gjerne med tilleggsføring for å holde flokken bedre samlet. Tilleggsføring på frimark brukes også for å holde flokken bedre samlet ved rovviltangrep og unngå for stor spredning av flokken.

3.2 Årstidsbeiter

Retten til å utøve reindrift omfatter rett til nødvendige årstidsbeiter, dvs. vår-, sommer, høst- og vinterbeiter, herunder flyttleier, kalvingsland og parringsområder, jf. [reindriftsloven § 20](#).

Det følger av [reindriftsloven § 62](#) at distriktplanen skal inneholde oversikt over årstidsbeiter, kalvingsland o.l.

Samisk reindrift er basert på at reinen skal beite i utmarka hele året. Reinen trekker mellom årstidsbeiter med ulike beitekvaliteter. Driftsmønster og beitebruk er dynamisk og kan variere fra år til år. Noen hovedtrekk går igjen og er beskrevet nærmere.

Reinens atferd og arealbruk blir påvirket av blant annet beiteforhold, topografi, tekniske inngrep, menneskelig aktivitet, vær- og snøforhold, klimaendringer og rovvilt. For å sikre best mulig dyrevelferd og bruk av beiteområdene, og for å kunne håndtere variasjoner i naturgitte forhold mellom år, trenger reindriften tilgang på alle årstidsbeitene og store sammenhengende beiteområder.

Reinen har naturlige samlings- og spredningsperioder i løpet av året og i løpet av døgnet, avhengig av årstid, beiteforhold, vær og temperatur. For eksempel er sopptida en typisk spredningsperiode, mens brunsttida er en periode reinen naturlig samler seg.

Reindriftsutøverne samler og flytter rein når reinen naturlig samler seg og/eller begynner å trekke til annet beiteområde eller område innenfor et beiteområde. Et eksempel på dette er samling av rein til kalvemerking om sommeren. På dagtid oppholder reinen seg ofte mer samlet i høyereliggende områder for å kjøle seg ned og unngå insekter. Når reinen begynner å trekke ned for å beite spredt om ettermiddagen/kvelden, vil det være mulig å samle reinen for kalvemerking.

Duokta reinbeitedistrikt har ingen begrensede beitetider. Beitetiden er satt til 01.01. - 31.12. i hele distriktet. Det er imidlertid ulike områder i distriktet som vanligvis brukes til ulike årstider (årstidsbeiter).

Reindriften drives i et fellesskap, og reinen er sammen i flokk uavhengig av eier på beite, flytting, kalving og parring. Denne driftsformen baserer seg på tradisjonell bruk. Siidaandelenes rein har adgang til alle beiteområdene i distriktet. Alle medlemmer i distriktet tilhører samme familie og har de samme etablerte rettigheter til bruk av områdene i reinbeitedistriktet.

3.2.1 Vårbeite - kalvingsland og oksebeiteland

Kalvingsland

Kalvingsområdene er de samme fra år til år. Erfarne simler starter gjerne selv til det tradisjonelle kalvingsområdet. Kalvingsområdene er i låglendte områder med ly for uvær og rovvilt og har tilgjengelige beiteplanter.

Simleflokken oppholder seg i disse områdene i kalvings- og pregingsperioden. Simlene beiter ofte i små grupper og gjerne litt spredt. Reinen er svært sårbar for forstyrrelser i denne perioden. Bekker og elver utgjør hindre og er en stor fare for små kalver. I denne perioden er det viktig at årskalvene blir preget (knyttet til moren), og at pregingen ikke forstyrres. Hvis simlene skremmes bort fra årskalven uten at det har skjedd preging, er årskalven svært utsatt. Forstyrrelser i kalvingsperioden kan få innvirkning på vekt og tilvekst fordi kalvene ikke får ro til å die, mødrenes melkeproduksjon kan bli påvirket, og i verste fall kan kalver dø eller bli tatt av rovvilt.

De mest brukte kalvingsområdene ligger rundt Røsvikdalen, Sætervatn, Korsvikmarka, Færøymarka, Vassvikheia og Øvre Valnesfjord. Her oppstår det tidlig barflekker som simlene beiter før og etter kalving. Samtidig er det en kombinasjon av reinlav og tidlig grønne planter med høyt næringsinnhold. Gode klimatiske forhold og topografi gir livd for reinen. Etter kalving vil noen simler med kalv trekke nordover mot Heggvassbotn.

Det er også et kalvingsområde ved Kalviktua, Espenesfjell og Storskogen. Dette området har vært mindre brukt de seinere år. Her er det varierte områder med lav- og grønnbeiter. De har egnede snøforhold, klimatiske forhold og topografi som oppfyller de krav som stilles til denne type beiter.

Oksebeiteland

Oksebeiteland er den delen av vårbeitene der okserein og ungrein oppholder seg i kalvingstida. Simler med årskalv kan trekke hit senere på våren. Karakteristisk for slike områder er at det kommer grønne beitevekster tidlig på våren, ofte i skogområder og i områder nær fjord og hav. Dyrket mark som blir tidlig grønn, virker som en magnet for rein på leting etter grønne, proteinrike vekster. Dette er en av årsakene til at det kan oppstå konflikter med rein på innmark.

Det viktigste beiteområdet for oksene på våren er i Sjunkfjorden. Området er naturlig avgrenset mot nord, vest og sør. For at oksene ikke skal trekke for tidlig mot

sommerbeitet og havne på innmark, blir det satt opp et midlertidig sperregjerde i Sjunkfjorden. Dette gjerdet fjernes i starten av juni. Deretter får oksene spre seg naturlig til sommerbeiteområdene.

Det kan også finnes småokser som ikke har fulgt med okseflokkene på vårbeite. Disse beiter i låglandet i Øvre Valnesfjord på våren/tidlig sommer.

3.2.2 Sommerbeitene

Sommerbeitene består av høysommerland og lavereliggende sommerland. Kort avstand mellom disse er karakteristisk for et godt sommerbeite. Om dagen når det er varmt, står reinen gjerne på snøflekker i høyden. Om natta og på kjølige dager beiter reinen i dalførere og lavereliggende områder.

Høysommerland er høyereliggende områder, såkalte luftingsområder der reinen oppholder seg i varme perioder med beiteområder i nærheten. På høysommerlandet får reinen dekt behovet for beite, ro, avkjøling, samtidig som den kan finne lufting og minske insekts- og parasittplagen. Luftingsområder kan være vindutsatte områder, høydedrag med snøflekker, skyggeområder eller berg. Dersom reinen ikke har tilgang til luftingsområder, vil det kunne føre til at reinen vandrer mer, noe som medfører dårligere tilvekst.

Sommerbeitene finnes både i en vestlig og en østlig sone. Det er den vestlige sonen som er mest brukt.

Disse ligger vest for Valnesfjorddalen mot Heggvassbotn, Mistfjorden og nordover langs skarene i Valnesfjord. Etter kalvingsperioden og vårbeite trekker både simler med kalv, ungrein og okser mot Heggvassbotn. Herfra kan de beite i Heggvassbotn, Bogvassdalen mot Sørfjorden, Blombakkfjell, Stordalfjell og skarene lenger øst. Det er variert beite med snøflekker som virker avkjølende i varme perioder, mens det er beiteområder i nærliggende lavland. Det er sjelden det er for lite snøflekker i varmeperioden i juli. Derfor er dette et godt sommerbeite. Det ligger ganske uforstyrret da det ikke finnes veier inn i området. I ytterkantene er det imidlertid en del trafikk fra turgåere som skal på toppturmål.

I øst er det et alternativt sommerbeite ved Langvatn (Sverpijávvre), Moskusdalen (Máskosgáhpe) og Faulvatn (Láddejávvre). Områdene vest for riksgrensen brukes også som sommer- og høstbeite for rein fra Tuorpon sameby.

3.2.3 Høstbeitene - tidlig høstland og parringsland

Tidlig høstland fram til parringstida starter

På høstsommeren vokser det fram ulike sopparter. Vanligvis starter sopptida i begynnelsen av august. Fuktighet og varme avgjør hvor tidlig soppa kommer og hvor lenge den vokser fram. Sopp er viktig beite for reinen da den øker beitekvaliteten i et ellers fallende grønnbeite. Soppa bidrar til å bygge opp reinens lager av mineraler som den skal tære på gjennom vinteren. Sopptida kalles også for spredningstid fordi reinen sprer seg i skogsområder og beiter sopp. Det er vanskelig å samle reinen i sopptida. Derfor foregår det ikke samling av rein i sopptida.

De vanligst høstbeiteområdene er fra Mjønestinden i vest, mot Valnesfjord og mellom Valnesfjorddalen og Fauskeidet, samt Gytlvikfjellet, Moskusdalen og området fra Siso/Løyta til riksgrensen.

Parringsland og parringsperiode

I brunstperioden samler bukkene og simlene seg til parring i større og mindre flokker. Brunstperioden varierer noe fra år til år, blant annet som følge av reinens kondisjon, beitetilgang og omfanget av forstyrrelser. Vanligvis starter hovedbrunsten rundt 10. – 15. september og kan vare til ca. 10. oktober. Brunsten bremser flokkens beitesøk. Det er viktig at parringslandet er sammenhengende og har beiter som kan brukes over lengre tid. Parringslandet i Duokta ligger i samme område som er beskrevet under tidlig høstland.

Reinen reagerer på forstyrrelser i parringstida. Forstyrrelser kan føre til utsatt brunst hos simlene, noe som vil påvirke kalvingstidspunktet og kalvens størrelse. En simle har en periode på 12 - 24 timer da den er i brunst og kan bedekkes. Hvis parringen blir forstyrret og bedekking ikke skjer, tar det rundt 12- 20 dager til simla får sin neste mottakelige bedekkingsperiode. Forstyrrelser kan føre til sein kalving med seint fødte kalver, eller at simler ikke blir bedekket i det hele tatt. Seint fødte kalver får dessuten kortere vekstperiode, noe som fører til lavere slaktevekt, dårligere kondisjon og økonomisk tap.

Parringstida er ellers en krevende periode for all rein. Perioden medfører naturlig nedgang i vekt og tap av kondisjon fordi brunsten fører til kortere daglig beitetid og mye springing. Forstyrrelser i denne perioden vil medføre enda større belastning på all rein, og enda mer tap av vekt og kondisjon.

3.2.4 Høstvinterbeitene

Høstvinterbeite er beiteområder for rein i sesongen mellom høst og vinter.

Høstvinterbeitet preges av en sakte overgang fra grønne beiteplanter til lav og andre vinterbeiteplanter. Høstvinterbeitet består av gress, starr og ulike typer lyng og lav, både på bakken og på trær. Etter hvert som snøen kommer, blir noen områder pakket til

med snøskavler og blir mindre tilgjengelige for reinen fra sein høst og utover vinteren. Beitene kan være utsatt for nedising hvis været veksler mellom kulde og mildvær, snø og regn. Da kan beitene bli låst over større eller mindre områder.

Høstvinterbeitene i distriktet ligger i de samme områdene som høstbeitet, samt videre mot Fauskeidet, Grønåsfjell, Finneidfjell, Neverskar, Stifjell og Kjølvidalen.

3.2.5 Vinterbeitene

Tidlig vinterland er områder hvor reinen oppholder seg tidlig i vintersesongen. Senvinterland er de delene av vinterområdene der det er minst risiko for store snømengder og nedising på midt- og seinvinteren. Hvilke områder som brukes om vinteren avhenger av vær- og snøforhold, slitasje på beitene, rovvilttrykk, arealinngrep, m.m. For å unngå nedbeiting av lav som vokser på bakken, må bruken av ulike områder rotere fra år til år. Rotasjonsmønster på vinterbeite innebærer at distriktet bruker et område intensivt over en periode, for så å la det ligge brakk noen år.

Duokta reinbeitedistrikt har to ulike typer vinterbeite. Det er de kystnære vinterbeitene på Kjerringøy og andre steder på Bodø-halvøya. Det andre vinterbeiteområdet er østvendt og ligger rundt Siso og Rago i Sørfold kommune. Mellom de kystnære og de østvendte vinterbeitene er det et mellområde like øst for Fauskeidet. Dette området brukes tidlig i vinterbeitesesongen og mot slutten av vinterbeitesesongen. Se nærmere beskrivelse under.

De vanligste vinterbeiteområdene ligger på Mjønesfjell, Heggmoen, Neverelvfjell, Festvåg, Kjerringøy, låglandspartiene utover mot Valnesfjord-myrene, samt Rishaugfjell, Finneidfjell, Neverskar, Stifjell, Røyrvatn, Straumvatn, Fagerbakkan, Siso – Veiski, Lappfjell, Rago og Rastevarre. Distriktet har tilgang til både kystnære vinterbeiter og innlandsbeiter. Det betyr at dersom fjellbeitene i øst er låst, er det alternative områder der vinterbeitet sjelden låser seg.

Distriktet mener at vinterbeitet er minimumsbeitet for reindriften i Duokta reinbeitedistrikt.

Duokta reinbeitedistrikt har erfaring og muligheter til å føre reinen hvis det er beitekrise (hvis vinterbeitet låser seg/iser ned). Tilleggsføring brukes fast når reinen står i gjerde over natta eller over flere dager i forbindelse med flytting, oppsamling og slaktning. Distriktet har også erfaring med å tilleggsføre reinen på fritt beite, noe som blant annet gjøres for å holde reinen bedre samlet under rovviltangrep.

Årstidsbeitene er framstilt på reindriften arealbrukskart.

3.3 Oversikt over nødvendige fremkomst- og transportmidler

I følge [reindriftsloven](#) § 23 har den som utøver reindrift adgang til bruk av nødvendige fremkomst- og transportmidler i samsvar med distriktsplan, jf. § 62.

Ifølge [reindriftsloven](#) § 62 skal distriktsplanen inneholde: «Oversikt over nødvendige fremkomst- og transportmidler, herunder hvilke terrenggående kjøretøy som anvendes i distriktet, samt eventuell tidsbegrenset bruk av helikopter eller annet luftfartøy. Bruksregler for terrenggående barmarkskjøretøy skal også gå fram av planen.

Distriktsplanen kan brukes til søknad om flerårig tillatelse til motorferdsel i verneområder. Derfor er omtalen av motorisert ferdsel skrevet med sikte på slike søknader. Det vises også til «Veileder for Reindriftas motorferdsel på barmark i verneområder» på [Landbruksdirektoratets hjemmesider](#).

Reindriftens bruk av motorkjøretøy i utmark er hjemlet i unntaksbestemmelsene i motorferdselloven og følger også av reindriftsloven § 23. Duokta reinbeitedistrikt trenger og bruker motoriserte kjøretøy der det er framkommelig. Det brukes snøskuter, motorbåt, ATV og drone. I enkelte tilfeller kan det være nødvendig å bruke helikopter.

Bruk av motoriserte kjøretøy i Duokta reinbeitedistrikt

Snøskuter brukes på snødekt mark i alle deler av distriktet der det er kjørbart, også i verneområder. Hver siidaandel har flere snøskutere fordelt på siidaandelsleder og enkelte reineiere tilknyttet siidaandelene.

I tillegg har distriktet drenger som deltar reindriftsarbeid i perioder. Disse bruker egen skuter i følge med reineiere eller på egen hånd etter oppdrag fra Duokta reinbeitedistrikt. De som kjører på oppdrag fra Duokta, har med seg nødvendig dokumentasjon.

Båt med påhengsmotor brukes ved persontransport og frakt på sjøen, på Veiskivatn og Raddujavre. Det er behov også for å bruke motorbåt på Heggmovatn.

ATV brukes til frakt av materiell og utstyr. ATV brukes også i forbindelse med samling og flytting hvis det ikke er skuterføre. Duokta legger til grunn en skånsom bruk av barmarkskjøretøy, prøver å begrense bruken og foretrekker å bruke eksisterende skogsveier, veier og traséer der det finnes.

Terrengmotorsykkkel brukes i liten grad, men kan forekomme i forbindelse med samling og driving av rein. Denne bruken begrenser seg selv fordi det er få områder som egner seg til dette. De seinere år har distriktet ikke brukt terrengmotorsykkkel.

Det er først og fremst reineiere knyttet til siidaandel som bruker barmarkskjøretøy. I distriktet er det per dags dato to ATVer (seks-hjulinger) som blir brukt. Dersom det er andre som kjører på oppdrag for Duokta, vil disse ha med seg dokumentasjon eller kjøre sammen med reineier.

Tuorpon sameby bruker snøskuter og ATV i området vest for riksgrensen. Helikopter brukes også ved samling av rein.

Drone blir brukt for å lette overvåkingen av reinen i kalvingstida, finne kadaver og observere mor og kalv. Drone brukes også til å lete opp rein som har stukket seg bort under samling slik at samlingen blir mer effektiv.

Barmarkstraséer og kjøring med ATV

De mest brukte kjøretraséene på barmark framgår av reindriftskartet. Noen av traséene berører Rago nasjonalpark, Sjunkhatten nasjonalpark, Fauskeidet naturreservat og Strandå/Os landskapsvernområde.

ATV brukes til frakt av materiell og utstyr. ATV brukes også til samling av rein på høsten, høstvinteren og på våren i forbindelse med intensiv gjeting av simleflokken og under flytting av rein. Hvis det er lite snø og barfrost på vinteren, kan ATV også brukes i stedet for snøskuter.

Under samling av rein kan det bli nødvendig å kjøre utenom de barmarkstraséene som er markert i reindriftskartet. Det gjelder særlig når reinen skal flyttes fra Mjønes via Fauskeidet til Holtan på seinhøsten, på våren når reinen er under kontinuerlig gjeting før flytting til kalvingslandet og under vårflyttingen. Det er vanskelig å markere disse områdene på kartet da det er avhengig av vær, føre, reinens atferd, beitepreferanse og fluktreaksjoner.

Duokta reinbeitedistrikt bruker sjeldent helikopter. Det kan dreie seg om kortvarig helikopterbruk ved sluttsamling og inndriving av rein i gjerde på barmark i enkelte områder og særskilte tilfeller. Hittil har distriktet brukt helikopter på Naurstad for å unngå påkjørsler på jernbanen og på nordsida i Bodø kommune ved inndriving av rein i gjerde. Helikopter kan bli brukt for utflyging av utstyr og materiell.

Duokta reinbeitedistrikt har samlet sett en begrenset bruk av motorkjøretøy. Det skyldes de naturlige begrensningene som terrenget setter. Motorkjøretøy brukes for det meste på snødekt mark med snøskuter. ATV brukes også i visse perioder. Distriktets utøvere er imidlertid avhengig av å gå mye til fots og på ski når terreng og værforhold setter grenser, og når reinen flyttes med lederein og følgerein. Da er det en person som leder flokken til fots eller på ski med en spesielt opptrent rein i bånd, mens følgerein og resten av flokken følger etter. Reineierne bruker flere gjeterhunder i arbeidet hele året.

Drone er nødvendig å bruke i kalvingstida og under samling og flytting av rein.

Bruksregler for bruk av motoriserte kjøretøy

Snøskuter brukes på snødekt mark. Bruk av snøskuter på delvis bar mark aksepteres dersom terreng, topografi, underlag, rasfare, driftsforhold eller kjøreforhold krever det. Passering av bare flekker på ellers snødekt mark er akseptabelt.

ATV brukes ved behov der terrenget tillater slik bruk. Bruken skal være mest mulig skånsom mot underlaget. Eksisterende kjøretraséer, veier og skogsveier brukes der slike finnes. De mest brukte barmarkstraséene er tegnet inn på reindriftskartet. Under samling og flytting av rein kan det bli nødvendig å kjøre utenom kjøretraséene for å holde kontroll på rein. Det er ikke mulig å tegne inn på kart.

Terrengmotorsykkkel kan brukes unntaksvis ved samling og flytting av rein med samme regler som for ATV.

Motorbåt brukes i saltvatn/på fjorden ved behov. Motorbåt brukes på innsjøer ved behov.

Helikopter brukes ved behov for frakt av materiell og utstyr. Helikopter kan brukes ved kortvarig samling av rein og inntak i gjerde hvis det er behov på grunn av snøforhold, rasfare, trafikkfare eller andre spesielle omstendigheter.

Drone brukes i kalvingtida og under samling og flytting. Bruken skal være skånsom mot dyr og fugler. Spesielt på våren er det viktig å ta hensyn til dyre- og fugleliv.

I verneområder trenger distriktet flerårige dispensasjoner for bruk av helikopter, drone og motoriserte kjøretøy på bar mark.

3.4 Oversikt over gjerder og anlegg

Det følger av [reindriftsloven](#) § 24 at retten til å utøve reindrift gir rett til å føre opp arbeids- og sperregjerder, slakteanlegg, broer og andre anlegg som er nødvendige for reindriften.

[Reindriftsloven](#) § 62 stiller krav om at en distriktsplan skal inneholde informasjon om alle gjerder og anlegg av permanent art, og så vidt mulig også gjerder av midlertidig art.

Kart over gjerder, anlegg og gjeterhytter framgår av reindriftskartet (<https://kilden.nibio.no>). Alle gjerder i distriktet er felles. Eventuelle rester etter gamle gjerder er distriktets ansvar med unntak av gjerde satt opp i forbindelse med den utgåtte konvensjonen av 1972 mellom Norge og Sverige.

3.4.1 Merke-, skille- og slakteanlegg

Midlertidig gjerde på våren før vårflytting

På våren er det nødvendig å sette opp et midlertidig nattgjerde ved Kvitblikosen. Dette skyldes problemene og de trafikkfarlige situasjonene som oppstår ved flytting av flokken over E6 ved Grønås – Røsvikkrysset.

Simlene må forberedes til vårflytting og kalving. Derfor brukes myrområdene på Fauskeidet som tidlig vårbeite. Simleflokken flyttes daglig mellom ulike områder i et rotasjonsmønster under kontinuerlig gjeting. Slik beitebruk er nødvendig for å forberede simlene til vårflytting og for å løse opp bekkenet før kalving. For å unngå å passere E6 flere ganger daglig, settes simlene i et midlertidig nattgjerde ved Kvitblikosen. Simlene blir tilleggsfôret ved opphold i gjerdet. Her setter vi også opp lavvo for overnatting slik at det alltid er folk til stede. Gjerdet, lavvo og fôrkrybber står opp hvert år fra ca. 20. april til ca. 20. mai.

Dette er en fast gjerdeplass. Duokta reinbeitedistrikt trenger flerårige godkjenninger av gjerdeplass, lavvo-plass og bruk av motorisert kjøretøy fordi det ligger innenfor Fauskeidet naturreservat. Gjerdet brukes årlig fra midten av april til midten/slutten av mai. Det har skjedd at noen simler har kalvet i gjerdet før flytting. Da må disse holdes igjen i to-tre uker til kalvene er blitt så kraftige at de klarer å følge mødrene på vårflytting vestover.

Midlertidig merkegjerde

Duokta reinbeitedistrikt har en fast merkeplass i Mittiskar. Skaret danner en naturlig innhegning mot nord, vest og sør. På sommeren (midten av juli) blir reinen samlet og tatt inn i Mittiskar. Her blir flokken gående et par døgn til kalvemerking er over. Passasjen ut av Mittiskar mot øst må hele tida voktes slik at reinen ikke trekker ut.

Merkegjerdet er midlertidig og settes opp samme dag som kalvemerking starter. Selve merkegjerdet kan settes opp på bar mark eller på en egnet snøskavl. Vanligvis settes gjerdet opp på morgenen. Reinflokken ledes inn i merkegjerdet i løpet av dagen. Merkingen skjer i løpet av ettermiddagen, kvelden og natta. Når arbeidet med merking er ferdig, slippes reinen ut av det midlertidige gjerdet og får fritt dra ut av Mittiskar. Det midlertidige gjerdet tas ned når kalvemerkingen er over.

Duokta har fra gammelt av hatt en midlertidig merkeplass i Korsviktinden på en snøskavl. Også her blir gjerdet satt opp like før merking og tatt ned etterpå. Denne gjerdeplassen er mindre brukt, men kan være aktuell i svært varme somre. Det fins også gjerdeplasser for midlertidige gjerder ved Faulvatn.

Hovedanlegg for slakting og skilling

Distriktet har hovedanlegg for slakting i Holtan. Det er et eldre gjerdeanlegg med slakteri tilknyttet. Anlegget har godkjenning etter reindriftsloven. Det er inndelt i flere mindre gjerder, kvern, beitehage, slaktegjerde og slaktekammer. I anlegget kan reinen skilles ut, telles, veies, ettermerkes, parasittbehandles og slakterein dras ut. I perioder

kan reinen også føres i påvente av slakting eller flytting. Anlegget brukes fra november og så lenge det er behov. Gjerdet er gammelt og nedslitt og trenger totalreovering.

På grunn av den stengte flytteleia i Straumvassbotn har distriktet vært nødt til å bruke gjerdet i Holtan til langvarig føring i påvente av at flytteleia kan tas i bruk.

Slakteriet som er tilknyttet gjerdeanlegget, har vært brukt i mange år og er godkjent av Mattilsynet som slakteri for rein. Siste godkjenning fra Mattilsynet er fra 2025.

I tilknytning til slakteriet er det lagerrom som brukes til oppbevaring av førsjekker, lavsekker, utstyr og maskiner. Det er også en førsilo som brukes til pellets i bulk.

Andre godkjente gjerder

I tillegg har Duokta et gjerdeanlegg på Vensetmyra, Naurstad og Heggmoen. Disse brukes hvis det er nødvendig å skille ut rein og frakte dem med bil. De kan også brukes ved midlertidig opphold under flytting hvis det er vanskelige vær- og føreforhold. Da blir reinen føret i gjerdet til det er mulig å flytte videre.

Andre gjerdeplasser for midlertidige gjerder

- Siso. Gjerdet tas ned etter bruk. Brukes ved skilling av rein mellom Tuorpon og Duokta.
- Misten, Fjære, Strandå, Låter og Tårnvik på Kjerringøy. Midlertidig gjerde som tas ned etter bruk. Gjerdet brukes ved flytting fra Kjerringøy.

Ellers setter distriktet opp midlertidige gjerder etter behov i forbindelse med samling og flytting. Slike gjerdeplasser finnes på Mjønes, i Festvåg (Steigtindvatn, Nordlivatn og Svartvatn), på Jordbru, ved Sætervatn, Krubbvasshågen og mellom Veiski og Ráddu.

Planlagt gjerde

Duokta har søkt om godkjenning av et reindriftsgjerdet ved Vatnvatn. Det skal brukes ved oppsamling av rein som går vest for Vatnvatn, og som ikke er mulig å få til Heggmoen. Gjerdet er ennå ikke godkjent. Distriktet vurderer å bruke midlertidig gjerde i stedet og ikke få det godkjent som et fast gjerde. Det gir større fleksibilitet ved valg av sted.

Tilvenning til ny flyttelei gjennom Straumvassbotn – behov for midlertidige anlegg

Fra 2026 starter Duokta et tilvenningsprosjekt for å venne reinen til den restaurerte flytteleia gjennom Straumvassbotn forbi Salten transformatorstasjon. I forbindelse med tilvenningsprosjektet er det behov for flere midlertidige lettbuer, containere og gjerder som inngår i tilvenningen. Prosjektet er anslått å vare 5 – 6 år. Lettbuene og containere skal plasseres i Fagerbakkan. Det vil være behov for midlertidige gjerder i Fagerbakkan og på Røyrvasseid. Lettbuene vil fjernes etter at tilvenningsprosjektet er avsluttet.

Kontainerne blir fjernet eller flyttet til et sted ved Sisovatn der det er behov for lagringsplass. Se ellers kapittel 5.

3.4.2. Sperregjerder

Duokta reinbeitedistrikt har ingen fast etablerte sperregjerder. Et midlertidig sperregjerde settes opp i Sjunkfjorden på våren når oksreinflakken er flyttet dit. Det midlertidige sperregjerdet hindrer at oksene trekker for tidlig fra Sjunkfjorden og havner på dyrket mark hvis vårbeitet er seint. I noen tilfeller kan oksene blir tilleggsfôret på frimark de første dagene for at nye okser skal lære seg å bli kjent med området. Det midlertidige sperregjerdet ta ned i begynnelsen av juni.

Etter konvensjonen av 1972 om reinbeite mellom Norge og Sverige ble det på 1970-tallet satt opp et sperregjerde i høyfjellet i Veiski-området. Gjerdet skulle skille rein fra Norge og Sverige fra hverandre. Etter noen år erfarte reindriften at gjerdet virket mot sin hensikt. Reinen passerte gjerdet på våren mens det ennå var snø. På høsten hadde snøen smeltet og forhindret at rein som hadde passert gjerdet, kunne vende tilbake. Mange rein satte seg fast i gjerdet og endte sitt liv der.

Derfor ble Duokta og Tuopon enige om å fjerne gjerdet, noe som ble godkjent etter reglene i daværende konvensjon. Gjerdet ble revet på 1980-tallet. I stedet skal gjeterhyttene i Veiski, Siso, Rago og Storskogen brukes til å holde ekstra oppsyn. Hvis norsk og svensk rein blandes, kan de skilles ut i et midlertidig gjerde i området. Alternativt følger reinen med til nærmeste gjerde og skilles ut der.

Sperregjerdet i Veiski-området har aldri vært distriktets ansvar og eiendom. Duokta har registrert at det enkelte steder ligger rester igjen etter gjerdet. Ansvar for sperregjerdet og eventuelle rester ligger hos Statsforvalteren i Nordland.

Oversikt gjerder og gjerdeplasser per 2026

Sted	Kommune	Type	Bruksperiode	Merknader materiell	Formål
Kvitblikosen	Fauske	Midlertidig	April/mai	Fraktes	Nattgjerde
Sjunkfjord	Sørfold	Midlertidig	Mai/juni	Lagres	Sperregjerde
Mittiskar	Fauske	Midlertidig	Juli	Lagres	Merkegjerde
Korsviktind	Sørfold	Midlertidig	Juli	Lagres	Merkegjerde
Faulvatn	Sørfold	Midlertidig	Høst/Vinter	Fraktes	Skillegjerde

Siso	Sørfold	Midlertidig	Høst/Vinter	Lagres	Skillegjerde
Klungsetlia	Fauske	Midlertidig	Høstvinter	Fraktes	Ledegjerde
Holtan	Fauske	Godkjent	Høst/Vinter /Vår	Fast	Slakting, skilling, fôring
Vensetmyra	Fauske	Godkjent	Høstvinter/ Vinter	Fast	Fôring Frakt rein
Naurstad	Bodø	Godkjent	Høstvinter	Fast	Frakt rein
Heggmoen	Bodø	Godkjent	Høst/Vinter	Fast	Fôring Frakt rein
Mjønes	Bodø	Midlertidig	Høstvinter	Fraktes	Frakt rein
Vatnvatn	Bodø	Under behandling	Vinter	Fast eller midlertidig	Frakt rein
Misten	Bodø	Midlertidig	Vårvinter	Fraktes	Frakt rein
Fjære	Bodø	Midlertidig	Vårvinter	Fraktes	Frakt rein
Strandå	Bodø	Midlertidig	Vårvinter	Fraktes	Frakt rein
Tårnvik	Bodø	Midlertidig	Vårvinter	Fraktes	Frakt rein
Låter	Bodø	Midlertidig	Vårvinter	Fraktes	Frakt rein

Lista over midlertidige gjerder er ikke uttømmende. Det kan oppstå nye behov etter hvert.

3.5 Eventuell inndeling i beitesoner

Det følger av [reindriftsloven](#) § 62 at distriktplanen skal inneholde informasjon om eventuell inndeling i beitesoner.

Det er ingen beitesoner eller fastsatte beitetider i Duokta reinbeitedistrikt.

4. Annen informasjon om distriktet

4.1 Øvre reintall, utvikling i reintall i distriktet, produksjon m.m.

For informasjon om distriktets reintall og produksjon med mer, se:

- Ressursregnskapet for reindriftsnæringen (Landbruksdirektoratet)
<https://www.landbruksdirektoratet.no/nb/nyhetsrom/rapporter/ressursregnskapet-for-reindriftsnaeringen>
- Totalregnskap for reindriftsnæringen (Utgitt av Landbruksdirektoratet):
<https://www.landbruksdirektoratet.no/nb/nyhetsrom/rapporter/totalregnskap-for-reindriftsnaeringen>

Duokta reinbeitedistrikt har et øvre fastsatt reintall på 900 rein i vårflokk fordelt på tre siidaandeler. Det er lenge siden distriktet har nådd opp til det øvre fastsatte reintallet. Reintallet har ligget på 700 – 800 rein i mange år, selv om slakteuttaket er lite. Dette skyldes stor roviltbelastning og store tap til rovvilt, se nærmere beskrivelse under kapittel 5.

4.2 Slakting og kjøttproduksjon

Slakting skjer i november/desember i Holtan ved slakteriet der. Tidspunktet er avhengig av hvordan samling og flytting av rein fra Heggmoen/Mjønes har gått.

Duokta har et eget reinslakteri tilknyttet gjerdet i Holtan. Slakteriet har vært brukt i mange år og fikk ny godkjenning av Mattilsynet i 2025. Hver siidaandel er selv ansvarlig for å selge kjøttet. Det meste selges privat til lokale kunder som ønsker å kjøpe kortreist kjøtt som er produsert på en bærekraftig måte.

Tidligere ble det slaktet rein i september i Fridalen før brunst. Det ble slutt på denne type slakting da det ikke lenger var mulig å få godkjenning til feltslakting. Alt utstyr som ble brukt i Fridalen er fjernet, og gjerdet er revet og fjernet.

4.3 Sysselsetting og verdiskaping i distriktet

Reindriften har stor betydning i lokal sammenheng. Reindriftsnæringen bidrar med kortreist mat av høy kvalitet, kombinert med kulturformidling og opplevelser. Det bidrar til økt verdiskaping og sysselsetting i kommunen. I tillegg til tradisjonell reindrift kan reindriften utvikle tilleggsnæringer innen videreforedling av reinkjøtt og biprodukter av rein, reindriftsbasert reiselivsvirksomhet, lærings- og omsorgsbaserte tjenester, mv.

Duokta reinbeitedistrikt produserer kjøtt som selges lokalt. Omsetningen forblir derfor lokalt. I distriktet er det tre siidaandeler som driver med reindrift på heltid. Flere i familien deltar i reindriftsarbeidet. Siidaandelene har startet og prøvd ut reindriftsturisme på vinteren. Målet er å finne tilleggsnæringer på reindriftsbasert aktivitet for å øke inntektene til siidaandelene. På grunn av store reintap til rovdyr blir slakteuttaket mye lavere enn ønsket. Derfor trenger reindriften flere inntektskilder.

Noen av de som driver reindrift i Duokta driver også med kulturformidling. Slik formidling varierer, alt etter etterspørsel og reieneiernes muligheter til å ta fri fra reindriftsarbeidet.

4.4 Annen bruk av utmarksressurser i distriktet

Reindriften kan ha en mangfoldig bruk av utmarksressursene som handler om mer enn beite for reinen. Blant annet brukes det skog til gjerdemateriell, brensel og håndverksprodukter, bark til skinnberedning, lav til reinfôr, m.m.

Det følger av [reindriftsloven](#) § 26 at rett til å utøve reindrift gir rett til jakt, fangst og fiske innenfor det reinbeitedistriktet der reindriften foregår. I statens matrikulerte skoger og høyfjellsstrekninger innenfor reinbeiteområde skal reindriftsutøvernes adgang til jakt, fangst og fiske være som den har vært fra gammelt av. Bestemmelsen gjelder småviltjakt. Det skal ikke betales leie eller kortavgift når bestemmelsene i § 26 er oppfylt.

Reineiere kan også ha rettigheter til jakt og fiske som er mer omfattende enn det som følger av reindriftsloven § 26 ut fra alders tids bruk.

Bruken av utmarksressursene i Duokta reinbeitedistrikt omfatter blant annet innlandsfiske med garn og stang til egen bruk. Tidligere var småviltjakt og jakt på pelsdyr og rovvilt en tilleggsinntekt for reindriften. Nå er det mest småviltjakt til eget hushold.

Enkeltreineiere bruker også å ta materiale i skogen (bark, rikuler, never, m.m.) til sløyding, plukker matsopp og bær og samler medisinerplanter og andre planter, alt til egen bruk. Hver høst sanker reineierne reinlav som brukes til fôring av rein ved overgangsfôring og sykdomsbehandling.

4.5 Gjeterhytter

Gjeterhytter og andre nødvendige bygninger finnes flere steder i distriktet. Under er en oppstilling og beskrivelse av gjeterhyttene.

Raddujavre. Dette er en gjeterhytte som eies av Tuorpon sameby. Duokta reinbeitedistrikt kan bruke hytta. Uthuset er satt opp i fellesskap av Tuorpon og Duokta.

Veiski. Dette er en gjeterhytte med uthus som ligger ved Kvitvassbukta i nedre Veiskivatn. I tillegg er det et naust i vestenden der det ligger båt med påhengsmotor og annet utstyr. Hytta og uthuset kan brukes av Tuorpon sameby.

Siso. Ved østenden av Sisovatn har Duokta og Tuorpon sameby en felles gjeterhytte med uthus. Hytta er skadet og må renoveres. Det er noe som skal gjøres så fort som mulig.

Storskogvatn. Dette er en gammel tømmerhytte som er delt i to. Den ene enden tilhører Duokta reinbeitedistrikt. Det er også et naust med båt til bruk på Storskogvatn. Hytta kan brukes av Tuorpon sameby.

Rago. Det er en gjeterhytte ved Ragovatn. Den kan brukes av Tuorpon sameby. Her må det settes opp et uthus for å slippe å lagre ved, bensin, gass, utstyr o.l. inne i hytta. Distriktet har lov til å sette opp et uthus, men må varsle Midtre Nordland nasjonalparkstyre. Søknad om uthus er under behandling i 2026.

Krubbvasshågen. Det er en gjeterhytte, gamme og uthus på Krubbvasshågen. Denne brukes hele året. I mai og juni er hytta hovedbase for intensivt tilsyn av rein i kalvingstida.

Heggvassbotn. Det er en gjeterhytte i Heggvassbotn. Denne har fått skader av vær og vind. Distriktet har fått tillatelse til å flytte denne til et mindre utsatt sted. I tillegg er det en eldre gamme her som distriktet brukte før hytta ble bygd. Gammen kan ikke brukes.

Heggmoen. Dette er en eldre gjeterhytte i dårlig stand og begrenset bruk.

Festvåg. Det er en gjeterhytte i Festvåg som brukes når reinen er på beite på vestsida.

Legda/Sisodalen. Denne hytta var opprinnelig satt opp av Duokta reinbeitedistrikt og lokale jegere/fiskere i samarbeid. Hytta har alltid stått åpen og fungerer som sikringshytte for reindriften i Duokta.

Fast sommerboplass i Mittiskar

Ved kalvemerking på sommeren etablerer distriktets reineiere en boplass ved øvre Mittiskarvatn. Vi setter opp flere lavvoer og telt, oppbevarer utstyr og bor i leiren under samling og merking. På våren må vi frakte opp ved da det ikke finnes brensel i området. Boplassen er nødvendig for å kunne gjennomføre kalvemerking.

Distriktet ønsker å sette opp en fast oppbevaringsplass for gjerdematerial og annet utstyr. Det er svært værhardt på vinteren, og utstyret er derfor utsatt for stor slitasje. En type oppbevaring kan være i en låsbar kontainer. Da trenger vi eventuelt tillatelse fra nasjonalparkstyret ettersom det er innenfor Sjunkhatten nasjonalpark. Det kan bli behov for å sette opp containere og/eller en type overnattingsmulighet andre steder også, for eksempel på Helskar.

Distriktet har fra gammelt av hatt gammer ved Nevervatn, Faulvatn, Heggvassbotn og Skarvatn (Øvre Valnesfjord). Disse er ramlet ned eller er i dårlig stand.

Duokta vurderer fortløpende om det er behov for flere gjeterhytter, oppbevaringsbygg eller gammer. På grunn av klimaendringer, værhard slitasje på eksisterende bygg, inngrep og forstyrrelser endrer driftsforholdene i reindriften seg stadig. Det er vanskelig å forutse hvor det kan oppstå behov for flere gjerder og gjeterhytter. Derfor må dette vurderes fortløpende.

I tillegg bruker distriktet lavvoer på våren, sommeren, høsten og noen ganger på vinteren hvis vi trenger å oppholde oss på over tid på steder der det ikke finnes overnattingsmuligheter.

4.6 Klimaendringenes påvirkning av beite og driftsforhold

Hovedutfordringene for reindriften som følge av klimaendringene er beskrevet i rapporten [Klimatilpasning i reindriften](#) (2023). Sannsynlige klimaendringer er mer nedbør, høyere temperaturer, endringer i vegetasjonen, endringer i is- og snøforhold og mer ekstremvær. Norge har til dels store geografiske variasjoner i klima og forventes å bli rammet ulikt av klimaendringer.

Reindriften har alltid hatt behov for fleksibilitet i bruken av beitenene. Arealinngrep og andre forstyrrelser reduserer fleksibilitet til reindriften. Samtidig innebærer et endret klima et økt behov for fleksibilitet. Dette er en utfordring som må tas i betraktning i plan- og utbyggingsprosesser.

Duokta reinbeitedistrikt merker klimaendringene godt i form av lengre høstperiode, ustabil vinterklima, veksling mellom kulde og mildvær på vinteren, og veksling mellom snø og regn. Vinteren kommer sjelden før langt ut i januar/februar, og da er det likevel fare for ustabil klima og varierende temperatur. Distriktet merker også langvarige perioder med uvær, barfrost og nedbør.

Vær- og temperaturvariasjoner på vinteren øker faren for at vinterbeitene iser ned. Derfor har distriktet gjennom flere år forberedt seg ved å ha fôringsvant rein som kan føres på frimark eller i gjerde.

Ustabile klimaforhold påvirker også driftsforholdene. Det tar lenger tid før det blir skuterføre og sikre isforhold. Derfor vil antakelig bruken av ATV bli mer utbredt enn tidligere. I tillegg må distriktet ha stor fleksibilitet gjennom å bruke lederein og følgerein for å kompensere for vanskelige driftsforhold. Dessuten får hundene større rolle under vanskelige driftsforhold. Distriktets reineiere driver derfor kontinuerlig med opplæring av nye gjeterhunder og temming og opplæring av rein.

5. Annen arealbruk og forstyrrelser i Duokta reinbeitedistrikt

Inngrep og forstyrrelser i reinbeiteområdene har økt vesentlig de siste tiårene. Nedbygging av areal, forstyrrelser og økt bruk av utmark fra allmennheten er med på å redusere fleksibiliteten i reindriften. En bit-for-bit-utbygging av reindriften arealer kan få store konsekvenser for reindriften.

Direkte konsekvenser av inngrep og forstyrrende aktiviteter kan være permanent tap av beite, hindringer i reinens trekk- og flyttleier og færre alternative flytt – og trekkleier. Indirekte arealtap betyr at reinen unngår eller reduserer bruken av beiteområdene i en viss avstand fra inngrep. Det kan medføre overbeiting andre steder, merarbeid for reineierne, mindre beitero og mer stress for reinen. Gjentatte forstyrrelser kan gi mer langvarige unnvikelseeffekter og tap av beiteland. Forskning har for eksempel vist at rein kan ha redusert bruk av områder innenfor 3-5 km fra vindkraftanlegg (Strand m.fl. 2017, NINA Rapport 1305 «[Vindkraft og reinsdyr – en kunnskapssyntese](#)»).

Påvirkningen av et inngrep varierer etter inngrepstype. Simler, reinkalver og reinokser reagerer ulikt på inngrep og forstyrrelser. Simler er spesielt sårbare i forbindelse med kalving om våren og i parringsperioden. Bukker er ofte ikke like sky og kan for eksempel trekke ned på innmark.

Inngrep og forstyrrelser har klare negative effekter for reinbeitedistriktets drift gjennom reindriftsåret. Det påvirker reinens kondisjon og slaktevekt og dermed også produksjonen. Inngrep innenfor et av distriktets årstidsbeiter vil kunne få negative konsekvenser for hele driften.

Inngrep og forstyrrelser i Duokta reinbeitedistrikt

Stort sett hele Duokta reinbeitedistrikt er preget av inngrep og forstyrrelser. Det er få områder som er lite påvirket av inngrep. Slike områder finnes langs riksgrensen i Rago-området, i Siso-området med unntak av kraftutbygginger og i deler av Sjunkhatten nasjonalpark. Duokta reinbeitedistrikt ønsker å beholde områder mest mulig fri for nye inngrep. Distriktet er derfor imot flere planer om vindkraft eller annen kraftutbygging.

Flere arealinngrep i distriktet har ført til beitetap, vanskelige driftsforhold og vanskelige flyttmuligheter. Arealinngrepene omfatter vassdragsreguleringer, hyttefelt, vegger, jernbane, oppdyrking, hundetreningsområde, tettbebyggelse, vannverk, industriområder, infrastruktur, skytefelt m.m.

Ellers er utfart, ferdsel og jakt et stadig større forstyrrende element for reindriften. Ulike typer organisert ferdsel har blitt mer utbredt, for eksempel hundepøver, toppturer og stolpejakt. Toppturer og stolpejakt skjer i privat regi og har ofte ikke etablerte rutiner for hvordan de skal ta hensyn til reindriften. Enkelte områder med utfart har ført til stor slitasje på naturen og medfører forstyrrelser og problemer med å samle og flytte rein.

Under har vi beskrevet noen flaskehalsar og inngrep som gir negative konsekvenser for reindriften i Duokta reinbeitedistrikt. Felles for disse er at de er påvirket av flere typer inngrep og aktiviteter. De ulike inngrepene og forstyrrelsene virker sammen og forsterker de negative konsekvensene.

Heggmoen – en flaskehals i flytting mellom øst og vest

Flyttleia som går forbi Heggmoen har blitt utsatt for mange inngrep og forstyrrelser opp gjennom årene. Samlet har dette ført til at flyttleia har blitt en smal flaskehals mellom øst og vest i distriktet. Her finnes Heggmoen kraftverk, vannverk med gjerde, forsvarrets skyte- og øvingsfelt, hundeluftingsområde, omfattende menneskelige aktiviteter, utfart og friluftsliv.

Heggmo-området er det eneste stedet reinen kan bevege seg og flyttes mellom øst og vest. Det finnes ingen alternative flytteområder nord eller sør for Heggmoen. Området er for smalt og inngrepsbelastet til at det er mulig å legge om flyttleia.

For hvert år har det blitt vanskeligere å passere Heggmoen med rein. Det skyldes både all aktivitet og installasjoner, men også fordi reinen har blitt skremt mange ganger under flytting av løshunder og annen aktivitet. Reinen husker det som har skjedd tidligere. Enkeltindivider har derfor fått en aversjon mot å passere Heggmoen. Nærmere beskrivelse av problemene knyttet til Heggmoen finnes i Nordlandsforsknings rapport Nf-rapport nr: 10 – 2022 «Tradisjonell og erfaringsbasert kunnskap i reindriften arealbrukskart», se [lenke](#). Problematikken med flyttleia er vist i figur 4b side 20 og figur 16 side 38 i rapporten.

Duokta reinbeitedistrikt motsetter seg alle nye inngrep, installasjoner, aktiviteter, m.m. som eventuelt planlegges på Heggmoen. I stedet bør det gjøres noe fra Bodø kommune for å forbedre forholdene for flytting. For eksempel kan gjerdet knyttet til vannverket rives slik at man unngår at rein havner på feil side av gjerdet. Det bør også settes opp info-skilt, skogen bør tynnes, stenging av hundeluftingsområdet på våren, info m.m.

Straumvassbotn – en flaskehals mellom vinterbeiteområder i østlige del av Duokta reinbeitedistrikt

Straumvassbotn er en flaskehals for flytting nordover fra Finneidfjell og videre østover til vinterbeite i Siso- og Rago-området og tilbake. Det går flere store kraftlinjer (420 kV og 132 kV linjer) gjennom Straumvassbotn. Flytting må skje fra Røyrvasseid, gjennom Straumvassbotn, opp lemmen til Øverlemmen og videre til Fagerbakkan. Samme vei brukes ved retur fra vinterbeitet.

Statnett har bygd en ny transformatorstasjon i Straumvassbotn. Byggingen ble kjent ugyldig av Hålogaland lagmannsrett. Dette har ført til at Statnett har utbedret flyttleia ved stasjonen. Flyttleia er smal og vanskelig å bruke. Derfor må det gjennomføres et tilpasningsprosjekt fra 2026 for å venne reinen til den nye flyttleia. Tilpasningsprosjektet er antatt å ta fem- til seks år. **Prosjektet er nærmere beskrevet i vedlegg 1.**

For at flyttleia skal bli funksjonell igjen, må det kunne gjennomføres flytting begge veier. I tillegg må den fungere slik at rein som ikke har kommet med i hovedflokken, kan trekke etter på egen hånd.

For å få en funksjonell flyttleie, må det ikke komme flere inngrep i Straumvassbotn og nærliggende områder. Duokta reinbeitedistrikt ønsker å samarbeide med kommunen slik at man unngår at det blir flere inngrep og forstyrrelser. Det er særlig viktig at den nye flyttleia kan fungere som en ekodukt for alle dyr som trenger å trekke nord-sør i området, spesielt om vinteren da høyfjellet er et isøde som få dyrearter kan bruke.

Fauskeidet – oppsamlingsområde og beiteområde seinhøst, vinter og tidlig vår

Fauskeidet er også en flaskehals mellom områdene i øst og vest. E6 går gjennom hele området og utgjør en stor trafikkfare for rein. Samtidig er det flere viktige beiteområder med myr over hele Fauskeidet. Området er oppstykket av veier, bebyggelse, oppdyrking, skogplanting, kanaler og naturlig dype elver (oser). Fauskeidet naturreservat ligger også i området, noe som gir en del begrensinger for reindriften.

Selv om området er preget av inngrep, inneholder det viktige beiteområder seinhøst, vinter og vår. Reinen må passere E6 under beite og flytting. Det er flere steder reinen kan krysse E6. Det er nærmere beskrevet under flyttleier, kapittel 3.1. Flytting over E6 krever mye folk, både til selve flyttingen og til å stoppe trafikken.

Duokta reinbeitedistrikt ønsker ikke flere inngrep på Fauskeidet. Derfor har distriktet gått mot planen for et industriområde i Vargåsen. Et industriområde her berører både flyttleier og beiteområder og vil frata reindriften mulighetene til å kunne bruke Fauskeidet. Etersom Fauskeidet er et svært inngrepsbelastet område i dag, kan nye inngrep velte hele driftsmønsteret i Duokta.

Duokta reinbeitedistrikt er i utgangspunktet positiv til restaurering av myr, noe som kan vurderes som et tiltak både på Fauskeidet og i andre myrområder. Slike tiltak må skje i samråd med reinbeitedistriktet.

Flyttleia fra Helskar, ned Klungsetlia og over Fauskeidet

Under flytting på seinhøsten må reinen flyttes vestfra via Valnesfjord til Kvitblikfjell, Storsteinfjell, Steinfjell og Helskar og videre ned Klungsetlia, forbi skistadion og videre nordover mot Holtan. Flyttleia er preget av mange skogsveier, plantet skog og stor utfart.

Området er tilrettelagt som utfartsområde. Mange turgåere går fra skistadion og opp til Rulengvatn, Steinfjell og Storsteinfjell. Her er det daglig trafikk av folk og hunder. Det er også flere hytter og gapahuker som brukes av lokalbefolkningen. Folk som bruker området, er som oftest positive til å ta hensyn til reindriftens flytting, men det hender likevel at reinflokkene blir spredt av turgåere med hunder.

For at reinen ikke skal spre seg i tett skog i Klungsetlia, bruker distriktet å sette opp et midlertidig ledegjerde som settes opp og tas ned etter flytting.

Videre nordover fra skistadion må reinen flyttes over veier og bruer og over E6. Se ellers beskrivelse av flyttleia i kapittel 3.1.

Duokta reinbeitedistrikt ønsker ikke flere inngrep i Klungsetlia og fjellområdene øst for Valnesfjord. Det er flere flyttleier og oppsamlingsområder som allerede er sterkt påvirket. Det er også ønskelig å samarbeide med Fauske kommune om tilrettelagt informasjon når hovedflytting pågår.

Jernbanen og Rv 80 mellom Fauske og Bodø - kraftlinjer

Jernbanen skjærer gjennom flere viktige beiteområder og oppsamlingsområder. Det er årlig flere reinpåkjørslar i området Mjønes – Sagelva, Naurstad, Strømsnes, Klungset og Båtsvik. Det påfører reindriften økonomiske tap da reinen ikke erstattes fullt ut. Det går også ut over produksjon og drift da mange produksjonsdyr og lederein går tapt. Det er ikke satt opp gjerde langs jernbanen.

Jernbanen går parallelt med Rv 80 flere steder. Dette forsterker problemene med påkjørsler og medfører vanskelige flyttinger. For eksempel må trafikken på Rv 80 stoppes under flytting. Noen ganger må det være sikringspersonell fra jernbanen til stede hvis jernbanen må krysses.

Reinbeitedistriktet prøver å unngå å bruke områder som ligger i nærheten av jernbanen og Rv 80 for å unngå påkjørsler. Det har ført til at reinlaven vokser til og tiltrekker seg beitende rein. Derfor er det bare en midlertidig løsning å jage reinen bort fra de farefulle stedene. Det beste hadde vært å sette opp gjerde der reinen er mest utsatt, for eksempel i området Strømsnes – Røvikåsen.

Langs jernbanen og Rv 80 går det også kraftlinje gjennom flyttleier og oppsamlingsområder på Naurstad, Vågan, Mjønes, Sagelva, Kistrand mot Nordvika. Duokta frykter at flere inngrep i flyttleier og oppsamlingsområder vil skade hele flyttesystemet her. Distriktet vil derfor gå imot inngrep som påvirker flyttesystemet, for eksempel planer om alpinanlegg og gondol på Kvalhornet og Nattmålstua.

Andre inngrep

Ellers er det flere andre inngrep som påvirker beite og driftsforhold. Under er det satt opp en liste over inngrep som påvirker reinen og medfører beitetap og driftsforstyrrelser. Lista under er ikke utfyllende.

- Kraftlinje fra Nordfjord til Straumen knyttet til Faulvatnutbyggingen. Beitetap.
- Faulvatn-utbyggingen, Langvatn og Kivatn. Beitetap, sperring av flyttlei og vanskeligere flytting. Beitetap og driftsforstyrrelser.
- Siso-utbyggingen. Tap av beiteland, vanskeligere driftsforhold, usikker is i hele Fagerbakkvassdraget, stor vannføring. Anleggsvei med utfart. Driftsforstyrrelser.
- Småkraft Veiski. Driftsforstyrrelser.
- Marmorbrudd og dolomittbrudd i Fauske. Vanskeligere flytting.
- Fritidsbebyggelse, tettbebyggelse og infrastruktur med menneskelige aktiviteter. Dette preger hele distriktet, unntatt Siso- og Rago-området og områder i Heggvassbotn og nordover. Driftsforstyrrelser og innskrenkede beiteområder.
- 420-Kv kraftlinje og flere 132-kV kraftlinjer i Sørfold, Fauske og langs flyttlei på Mjønes og Hopen. Driftsforstyrrelser og beitetap.
- Kystriksveien. Driftsforstyrrelser og beitetap.
- Skogplanting og oppdyrking. Stykker opp beiteområder og medfører problemer med flytting. Se ellers beskrivelse av Fauskeidet og Klungsetlia.
- Heggmoen kraftverk, beskrevet under flaskehals Heggmoen.
- Heggmoen vannverk, beskrevet under flaskehals Heggmoen.
- Forsvarets skyte- og øvingsfelt, beskrevet under flaskehals Heggmoen.
- Ny E6 fra Megården og nordover, driftsforstyrrelser.
- RV 80 – omlegging og oppgradering, driftsforstyrrelser og beitetap.

Mange av de nevnte inngrepene og forstyrrelsene har skjedd over flere år. Inngrepene og forstyrrelsene virker sammen og har en tendens til sammen å forsterke de negative konsekvensene. Derfor er det særlig viktig at alle konsekvensutredninger tar hensyn til tidligere inngrep, belyser hvordan de påvirker reindriften som helhet og hvordan eventuelle nye inngrep vil virke sammen med de tidligere inngrepene (samlet belastning).

Enkeltaksbehandling tar sjelden hensyn til sumvirkninger og samlet belastning for reinbeitedistriktet. Det er derfor en fordel at kommunene holder seg til vedtatte arealplaner. Enkeltaker blir fortløpende vurdert av reinbeitedistriktet.

Kommunal arealplanlegging og kommunenes dialog med reindriften

Duokta reinbeitedistrikt har i senere år erfart at kommunene har gode rutiner for å involvere reindriften i arbeidet med kommuneplanens arealdel. Kommunene skal videre ha konsultasjoner med reindriften. Dette har kommet i de siste åra. Duokta

har stort sett positive erfaringer med hvordan kommunene har involvert reinbeitedistriktet i arealsaker og fulgt opp konsultasjonsprosedyrene.

Ellers har Duokta reinbeitedistrikt inntrykk av at kommunene har blitt påpasselig med å involvere reindriften i ulike type saker. Det er viktig at det fortsetter.

Ferdsel og utfart

Eksempel på områder med stor utfart og påvirkninger er Tverlandet, Kvalhornet, øvre Valnesfjord, Klungsetlia, Helskar, Steinfjell, Storsteinfjell, Finneidfjell, Straumvassbotn, Harelifjell, Røyrvasseid, Heggmoen, Heggmotind, Vatnvatn, Klubbvatn, Løpsfjell, randsonen Soløyvatn, Festvåg og flere andre steder på Bodø-halvøya. Toppturer og stolpejakt har blitt mer og mer utbredt, og i tillegg er det en turregistrering som kalles STIKK UT!

Duokta reinbeitedistrikt får uttale seg om foreslåtte toppturmål. Det har likevel skjedd at toppturer og stolpejakt er lagt til sårbare områder i kalvings- og pregingstida. GPS-sendere på simler har vist at det har ført til store forstyrrelser, spredning av rein, stopp i det naturlige trekket og kalver som kommer bort fra mødrene. Om sommeren har det hendt at stor toppturferdsel har ført til at reinen har blitt skremt opp i høye og bratte tinder og har hatt problemer med å finne vei ned igjen. Reineierne har under stor fare måttet klatre i ulendt og bratt terreng for å lede reinen ned.

Utfarten enkelte steder er så omfattende at reinen blir forstyrret hele tida. Det merkes ved at reinen blir vanskelig å samle og flytte, og ved at den ikke får beitero og kan havne i områder og terreng der den er utsatt for farer, eller i uønskede områder.

Duokta ønsker å få uttale seg om all slik organisert ferdsel. De som organiserer disse, bør ta hensyn til reindriften og holde seg unna områder som forstyrrer reinen, særlig i kalvings- og pregingstida og når samling og flytting av rein pågår.

Verneområder

I Duokta reinbeitedistrikt er det to nasjonalparker, Rago og Sjunghatten. Det er naturreservater på Fauskeidet og i Strandvassbotn, samt Strandå/Os landskapsvernområde. Verneområdene legger en del begrensninger på reindriften bruk av motorkjøretøy. Derfor trenger distriktet flerårige tillatelser, se beskrivelse i kapittel 3.3.

Fellesområdet Sijddas-Rastesvarre ligger innenfor Laponia verdensarvområde. Når Duokta bruker området, gjelder de samme reglene som for svensk reindrift.

Rovvilt

Særlig etter 2000 har Duokta reinbeitedistrikt merket konsekvensene av økt rovviltbestand gjennom store tap av rein hele året. Kalvetapet ligger nå rundt 40 – 50 % ved kalvemerking om sommeren. Tapet øker utover høsten og fører til at det blir lite rein som kan slaktes sammenlignet med hvordan det var tidligere.

Forvaltningsplanen for rovvilt Nordland legger til grunn at Duokta reinbeitedistrikt skal ha maksimalt én yngling av jerv og én familiegruppe av gaupe i distriktet. De siste åra har det vært dokumentert flere familiegrupper av gaupe og ynglinger av jerv enn det forvaltningsplanen legger opp til. Det medfører ikke at rovviltforvaltningen prøver å ta ut noen av ynglingene. I stedet må Duokta bære byrden av en for høy rovviltbestand uten at det finnes mekanismer for å holde bestanden innenfor de mål som forvaltningsplanen setter. Dette truer reindriften i Duokta og det materielle grunnlaget for samisk kultur.

Konsekvensene er økt tap av rein til rovvilt. Det merkes også at rovvilt påvirker driftsforholdene negativt. Duokta reinbeitedistrikt har erfart at rovvilt, særlig gaupe, har angrepet rein under samling og flytting. Dette har ført til spredning av rein, ekstraarbeid, nedgang i levendevekt på rein og problemer med å samle og flytte rein. Kalver har blitt jaget bort fra mødrene. Rein har havnet på steder de vanligvis ikke ferdes, som for eksempel i bebyggelsen i Fauske og Finneid, på jernbanen og kirkegården. Høsten 2024 førte det til at høstsamling og flytting tok to måneder i stedet for to-tre uker som er vanlig.

Duokta reinbeitedistrikt og beitenæringen i Fauske og Sørfold samarbeider med Nordlandsforskning i et prosjekt for å dokumentere rovviltbestanden (viltkameraprojektet). I tillegg er det et samarbeid med Nordlandsforskning som går ut på å dokumentere tap av kalver og sporing av rovvilt.

Kart over annen arealbruk, forvaltningsområder for rovvilt og verneområder finnes i Kilden reindrift (NIBIO) <https://kilden.nibio.no>.

6. Reindriftenes rettsgrunnlag

Den samiske reindriftsretten hviler på et selvstendig rettsgrunnlag i kraft av alders tids bruk og sedvane, og er en bruksrett på statlig og privat grunn innenfor det samiske reinbeiteområdet. Den samiske reindriften har også et vern i [grunnloven § 108](#) og internasjonale konvensjoner.

Internasjonale konvensjoner som Norge har forpliktet seg til setter rammer for offentlige myndigheters beslutninger, hvor [ILO-konvensjonen nr. 169 om urfolks rettigheter](#) og [FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter \(SP\) artikkel 27](#) er særlig sentrale. Det stilles krav til at myndigheter

på alle nivåer (statlig, regionalt og kommunalt) ivaretar reindriftnæringen som et viktig grunnlag for samisk kultur og samfunnsliv.

[Reindriftsloven](#) regulerer utøvelsen av reindrift. Reindriftsloven danner ikke grunnlaget for reindriftsretten. Loven gir en nærmere definisjon av innholdet i noen av disse rettighetene som ervervet gjennom sedvane, alders tids bruk eller på særskilt rettsgrunnlag. Loven setter også visse regler for regulering og styring av reindriften. Dette innebærer at reindriftenes rettsstilling ikke er uttømmende regulert gjennom reindriftsloven.

Ved ekspropriasjon av reindriftsrett skal reinbeitedistriktet ytes erstatning i samsvar med alminnelige ekspropriasjonsrettslige grunnsetninger jf. [reindriftsloven](#) § 4.

[Naturmangfoldloven](#) pålegger myndighetene en særlig plikt til å ta hensyn til samisk naturgrunnlag når tiltak etter loven skal avveies mot andre samfunnsinteresser, jf. § 14. Lovens § 8 pålegger myndighetene en særlig plikt å vektlegge tradisjonell kunnskap.

Tiltak som berører samiske interesser, må vurderes opp mot statens forpliktelser overfor samene som urfolk. I dette ligger blant annet å sikre et areal- og naturgrunnlag for reindriften, og å ivareta retten til konsultasjoner og deltakelse i beslutninger som vil kunne påvirke samiske interesser direkte. Tiltak må ses i sammenheng med tidligere og planlagte inngrep og ikke gjøre at reindriftsarealer i for stor grad reduseres, fragmenteres eller gjøres utilgjengelig.

[Grunnloven](#) § 108 lyder: «Det påligger statens myndigheter å legge forholdene til rette for at det samiske folk, som urfolk, kan sikre og utvikle sitt språk, sin kultur og sitt samfunnsliv.» Samisk reindrift er en del av det materielle grunnlaget for samisk kultur. Grunnloven § 108 forplikter både kommunale, regionale og statlige myndigheter til å beskytte den materielle kulturutøvelsen. Reindrift er ikke bare en kulturform og en urfolksnæring, den er også nært knyttet til utvikling og bevaring av samisk språk.

[FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter 16. desember 1966 \(SP\)](#) er inkorporert i norsk lov gjennom [menneskerettsloven](#). Artikkel 27 om vern av urfolks kulturutøvelse er særlig viktig for reindrift, fordi reindrift regnes som materiell kulturutøvelse. Det følger av artikkel 27 at etniske, religiøse eller språklige minoriteter ikke skal nektes retten til å dyrke sin egen kultur, bekjenne seg til og utøve sin egen religion eller bruke sitt eget språk.

Det følger av [ILO-konvensjonen nr. 169 om urfolks rettigheter](#) artikkel 6 at myndigheter skal konsultere urfolk i saker som berører dem. [Samelovens](#) regler om konsultasjoner gjennomfører bestemmelsen i norsk rett. Artikkel 14 og 15 i ILO-konvensjonen omhandler anerkjennelse og sikring av urfolks landrettigheter.

Det følger av [menneskerettsloven](#) § 3 at FN-konvensjonen om sivile og politiske rettigheter skal gå foran annen lovgivning ved motstrid med intern norsk rett. Dette har betydning på alle områder som berører reindrift.

Reindriftens beiterett er også beskyttet av [Den europeiske menneskerettighetskonvensjons første tilleggsprotokoll artikkel 1](#) (EMK P-1), som handler om beskyttelse av eiendomsretten.

[Konvensjon om biologisk mangfold \(CBD\)](#) (artikkel 8 j og artikkel 10 c), som Norge har sluttet seg til, forplikter statene til å respektere, bevare og opprettholde urbefolkningenes og lokalsamfunnenes kunnskaper, innovasjoner og praksis, som representerer tradisjonelle livsstiler av betydning for bevaring og bærekraftig bruk av biologisk mangfold.

Free Prior and Informed Consent (FPIC), eller fritt forhåndsinformert samtykke, omtales i [FNs urfolkserklæring \(UNDRIP\)](#), som Norge har sluttet seg til. FNs urfolkserklæring er ikke rettslig bindende, men anses som et sentralt dokument innenfor urfolksretten, blant annet som følge av at den reflekterer folkerettslige prinsipper på området. Med FPIC menes det kort at urfolk fritt skal kunne delta i beslutningsprosesser uten tvang, trusler, manipulasjon eller lignende. Samtykke hos urfolk skal søkes i god tid før et tiltak eller inngrep finner sted. Urfolk skal også få tilstrekkelig og nødvendig informasjon for å kunne fatte egne informerte beslutninger.

Ordforklaringer til begrep brukt i distriktsplanen

Arealbrukskart	Se forklaring under reindriftskart.
Beitekrise	Reinens beiteområde har blitt utilgjengelig på grunn av is og/eller hard ugjennomtrengelig snø. Det truer reinens velferd, og det er risiko for at reinen sulter og går tapt. Beitekrise er at avvik som skiller seg fra den normale driftsvariasjonen som forekommer mellom år.
Distriktsplan	Plan som beskriver reindrift, beitebruk, driftsforhold, flytting og ressursgrunnlag i et reinbeitedistrikt. Planen er beregnet på offentlig forvaltning og andre som søker informasjon om reindriften i et reinbeitedistrikt.
Ekodukt	Svensk begrep som brukes i teksten om en tilrettelagt passasje som skal sikre at dyr kan passere fritt forbi en menneskeskapt konstruksjon, i dette tilfellet Salten transformatorstasjon. En ekodukt kan også kalles viltpassasje, viltkorridor, faunapassasje eller økodukt.
Flyttlei	En trasé i terrenget der mennesker flytter rein i større eller mindre flokker mellom beiteområder. En flyttlei kan gå i alle typer terreng der det er framkommelig, i trange, bratte passasjer, over bruer, fjell og flate områder. I åpent vatn, innsjøer eller sjø svømmer reinen. Rein som er flyttet etter en flyttlei, fungerer som ledesnor for andre rein som ikke har hengt med og kommer etter de andre. Da brukes begrepet trekklei og beskriver reinens naturlige trekk. Se også reindriftsloven § 22.
Forvaltningsplan rovvilt Nordland	I teksten vises det til forvaltningsplan for rovvilt i region 7 - Nordland
Følgerein	Fra det pitesamiske begrepet tjuovok (lulesamisk tjuovvo) som betyr en rein som følger tett etter ledereinen. Det er en verdifull egenskap når en reinflokk skal flyttes. Derfor er det positivt å ha mange følgere.
GPS-sender	Duokta bruker elektronisk sporing (e-bjeller) på noen utvalgt rein. Senderne har dekning via mobilnettet og stilles inn til å sende geografisk posisjon på valgte tidspunkt i døgnet. Posisjonene spores med kart på mobiltelefon. Noen få sendere veksler mellom mobil- og satellitnett og fungerer der det ikke er mobildekning. Ved elektroniske sporing kan vi følge med på om noen blir i ro på ett sted over lang tid (drept av rovvilt), blir urolig og springer mye i et mindre område (leter etter kalven), beveger seg raskt over lange avstander (fluktreaksjon) eller om senderen slutter å sende posisjon. Slike hendelser blir kontrollert mot søk i terrenget. Elektronisk sporing er også til hjelp under samling av rein.
Grenseoverskridende reindrift	Reindrift som drives på tvers av landegrenser, i Duokta over grensen mellom Norge og Sverige.
Konsultasjoner	I denne sammenhengen: Konsultasjonsmøter mellom en samisk part (for eksempel et reinbeitedistrikt) og en offentlig myndighet (for eksempel en kommune), om en plan eller et tiltak som har direkte innvirkning på den samiske parten. Konsultasjon er mer enn en rett til å

bli hørt. Formålet er å oppnå enighet. Se [Veileder for kommuner og fylkeskommuner om konsultasjoner med samiske interesser](#).

Konsekvensutredning	Utredning/beskrivelse av konsekvensene av et tiltak, plan eller utbygging.
Kvern	En avrundet og høy innhegning av treverk eller annet tett materiale. Her tas reinen inn puljevis for å bli skilt ut/dradd ut for hånd. Kverna har et inntak og flere utgangsporter der utskilt rein blir plassert i ulike kammer/gjerder.
Lavvo	En fornorskning fra nordsamisk (lávvu) om det tradisjonelle teltet som er enkelt å pakke sammen og flytte. På pitesamisk heter teltet gåhte.
Ledegjerde	I teksten er det brukt om et midlertidig gjerde som leder reinen på tvers av bratt terreng slik at flokken ikke sprer seg i feil retning.
Lederein	En rein som leder andre rein og får dem til å komme etter. Begrepet har flere varianter i samisk, for eksempel hãrgge/hiergge (kastret og temmet reinokse), dãmakhãrgge/damuk (tamokse), bãllohãrgge/biellohiergge (tamokse med bjelle), lãdjuv (leder, tamrein), låjes hãrrgge (tam kastret reinokse).
Luftingsområde	I teksten brukt om høyereliggende områder, ofte med snøskavler og vinddrag, der reinen på sommeren blir mindre utsatt for flygende parasitter som mygg, klegg, blinding og svelg- og hudbrems.
Låst beite	Eller nediset beite. Det er beiteområder som er utilgjengelig for reinen fordi bakken og beiteplantene har blitt dekt av is eller hardt snølag som reinen ikke kan grave gjennom. Låst beite/nediset beite oppstår oftest når temperaturen veksler mellom minus- og plussgrader, samtidig som nedbøren veksler mellom snø og regn. Sluttproduktet blir is eller ugjennomtrengelig snølag/skarelag (se også beitekrise).
Mellomområde	I teksten er det brukt om et beiteområde mellom andre områder med lignende beitekvalitet.
Merkegjerde	Et gjerde der reinflokken blir tatt inn for å merke årets kalver. Merkegjerder i Duokta brukes som oftest på sommeren.
Minimumsbeite	Den type beite som setter grense for hvor mye rein som kan overleve innenfor et reinbeitedistrikt uten at beiten blir overbelastet. I Duokta er vinterbeitene minimumsbeite.
Nattgjerde	I teksten blir det brukt om et midlertidig gjerde der reinen stenges inne om natta for at gjeterne og hunder skal få sove. Det har sammenheng med at reinen gjetes hele døgnet på tidlig vårbeite i Duokta.
Oppsamlingsområde	Et beite- og hvileområde der reinen samles opp og slår seg til ro. Har også sammenheng med det pitesamiske ordet livvadit som betyr å ligge og hvile (om drøvtyggere). Reinens hvileplass kalles livvasãjdde.
Overgangsfôring	En spesiell type fôring når reinens diett skal gå over fra naturlig beite til pellets/reinfôr. Reinen er drøvtygger, og vomfloraen trenger tid til å venne seg til en ny type fôr. I overgangsfôringen brukes reinlav i

kombinasjon med pellets for å lette overgangen og unngå fôringsrelaterte sykdommer.

Pregingstid	Brukes ofte om kalvings- og pregingstida for rein. Simlene får kalv fra slutten av april eller starten på mai. Kalvingstida kan vare hele mai og litt ut i juni. I perioden etter at simla har kalvet, trenger mor og kalv tid til å knytte forbindelser med hverandre, lære å kjenne igjen hverandres kallerop/rauting og lære å følge hverandre tett. Fordi alle simlene ikke får kalv samtidig, varer pregingstida til godt ut i juni.
Reinbeitedistrikt	Et avgrenset geografisk område der det drives reindrift. Reinbeitedistriktet er opprettet med hjemmel i reindriftsloven og er både et geografisk område og et administrativt fellesskap. Reinbeitedistriktet har et eget styre som opptrer på vegne av reineiernes i distriktet. Reindriftsloven § 6 og §§ 42 – 50 beskriver nærmere reinbeitedistriktets avgrensning og styring.
Reindriftskart	Også kalt arealbrukskart eller reindriften arealbrukskart. Det er elektronisk kart som bruker ulike symboler og flatemarkeringer til å beskrive hvordan reindriften vanligvis bruker ulike områder. Flatemarkeringer viser ulike sesongbeiter, flyttleier, oppsamlingsområder og hovedtraséer for barmarkskjøring. Ulike symboler viser trekkleier, gjeterhytter, gjerder, boplasser, m.m. Reindriftskartet er utarbeidet av reinbeitedistriktet og oppdateres jevnlig for å rette opp feil eller mangler.
Rotasjonsbeite	I teksten brukes rotasjonsmønster eller rotasjonsbeite når reinen beiter på et mindre område en stund, for deretter å gå over til å beite på et annet geografisk område. Slik kan flere mindre områder brukes ved at reinen fysisk flyttes fra område til område. Det gjør det mulig å beite på områder som enten er for små eller er for farlig til at reinen kan beite fritt. Slik beiting skjer årlig i Duokta på tidlig vårbeite. Rotasjonsbeite brukes også på en del vinterbeiteområder.
Sameby	Svensk begrep som brukes om et avgrenset geografisk område der det drives reindrift. Innenfor samebyens område har reindriften et administrativt og økonomisk fellesskap som forvaltes av et styre. Styret/samebyen er en juridisk person som representerer reineiernes i samebyen.
Sijjda	En reindriftsfamilie/reindriftsgruppe og deres felles geografiske område, boplasser, flytteområder og bruksområder. På nordsamisk: siida.
Siidaandel	Begrep i reindriftsloven som brukes om en familiegruppe/personer som driver reindrift i fellesskap og ledes av én person (eller ektefeller - samboere i fellesskap), kalt siidaandelsleder. En siidaandel består ofte av flere reineiere med eget reinmerke og egne rein. Se reindriftsloven § 10.
Siidaandelsleder	En person (eller et ektepar/samboerpar) som står som ansvarlig leder for en siidaandel og rein som hører til siidaandelen.
Skillegjerde	Fast eller midlertidig gjerde som brukes til å skille rein, se skilling.

Skilling	Eller reinskilling. Det betyr oftest at rein som ikke tilhører reinbeitedistriktet blir skilt ut og fraktet/flyttet til dit de hører til. Skilling kan også betyr at slakterein skilles ut fra resten av flokken, at flokken skilles og deles opp etter eier eller kategori, eller at hann- og hundyr skilles i ulike flokker på våren.
Sopptid	Periode på ettersommeren og høsten da ulike sopparter på marka vokser til og blir beitet av reinen. Reinen springer etter soppen og sprer seg over større områder. Sopptid kan også kalles spredningstid.
Sperregjerde	Brukt i teksten om midlertidig gjerde som hindrer at rein trekker for tidlig ut av et område. Et sperregjerde kan også være fast, men det fins ingen faste sperregjerder i Duokta etter at grensegjerdet mellom Norge og Sverige ble revet.
STIKK UT!	Brukt i teksten om en tilrettelagt friluftaktivitet. Deltakere går til ulike turmål og registrerer dem i en digital turregistreringsløsning. I 2026 er det 153 turmål innenfor Duokta reinbeitedistrikt.
Stolpejakt	Brukt i teksten om en tilrettelagt friluftaktivitet. Stopler med markeringer blir spredt i terrenget. Deltakerne skal finne stolpene og registrere dem på mobiltelefon/app eller kart.
Topptur	Brukt i teksten om en tilrettelagt friluftaktivitet. Deltakerne skal gå til ulike toppturmål og registrere disse.
Trekklei	I teksten brukt om en trasé i terrenget der reinen beveger seg på naturlig beitesøk eller mellom ulike beiteområder. En flyttlei kan også fungere som trekklei, se forklaringen under flyttlei.
Trelav	Brukt i teksten om ulike lavarter som vokser på trær, ofte på gammel skog. Reinen beiter ulike typer trelav, både på bartrær og løvtrær. Noen typer trelav kalles for henglav.
Tverrvei	Beskriver den gamle, avstengte bygdeveien som går sør for Kvitblikosen mellom Røsvikveien og E6 ved Grønåskrysset.

Aktuelle lenker

Den europeiske menneskerettighetskonvensjons første tilleggsprotokoll artikkel 1 (EMK P1-1), 1952 <https://lovdata.no/dokument/NL/lov/1999-05-21-30/emkn/p1#emkn&>

FNs konvensjon om biologisk mangfold (CBD) (1992) <https://www.fn.no/om-fn/avtaler/miljoe-og-klima/konvensjon-om-biologisk-mangfold>

FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter (SP) (1966) <https://fn.no/avtaler/menneskerettigheter/konvensjon-om-sivile-og-politiske-rettigheter>

FNs urfolkserklæring (UNDRIP) (2007) <https://fn.no/avtaler/urfolk/fns-erklæring-om-urfolks-rettigheter>

Forskrift om konsekvensutredninger (2017) <https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2017-06-21-854?q=forskrift%20om%20konsekvensutredning>

ILO-konvensjon nr. 169 om urbefolkninger og stammefolk i selvstendige stater (1989) <https://lovdata.no/dokument/TRAKTAT/traktat/1989-06-27-2?q=ilo-konvensjon%20169>

Klimatilpasning i reindriften (Rapport fra arbeidsgruppe, 2023) <https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/klimatilpasning-i-reindriften/id3025418/>

Klimautfordringer og arealforvaltning for reindrifta i Norge (NORUT rapport 6/2017) <https://norceresearch.brage.unit.no/norceresearch-xmlui/handle/11250/2659191>

Landbruksdirektoratet (reindrift) <https://www.landbruksdirektoratet.no/nb/reindrift>

Lov 12. juni 1987 nr. 56: Lov om Sametinget og andre samiske rettsforhold (sameloven) <https://lovdata.no/dokument/NL/lov/1987-06-12-56>

Lov 21. mai 1999 nr. 30 om styrking av menneskerettighetenes stilling i norsk rett (menneskerettsloven) <https://lovdata.no/dokument/NL/lov/1999-05-21-30?q=menneskerettighetsloven>

Lov 15. juni 2007 nr. 40 om reindrift (reindriftsloven) <https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2007-06-15-40>

Lov 27. Juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven) <https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2008-06-27-71?q=plan%20og%20byggningsloven>

Lov 19. Juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) <https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2009-06-19-100>

Menneskerettslig vern mot inngrep i samiske bruksområder (Norges institusjon for menneskerettigheter, 2021) <https://www.nhri.no/2022/menneskerettslig-vern-mot-inngrep-i-samiske-bruksomrader/>

NOU Den nye sameretten – Utredning fra Samerettsutvalget (2007: 13 Bind A) <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/nou-2007-13/id491883/>

Norske Reindriftsamers Landsforbunds (NRLs) rådgivningstjeneste i arealsaker <https://www.norskereindriftsamerslandsforbund.no/for-reineiere/radgivningstjenesten-i-arealsaker/>

Reindriftens arealbrukskart Kilden Reindrift (NIBIO) <https://kilden.nibio.no/?topic=reindrift>

Ressursregnskapet for reindriftsnæringen (Landbruksdirektoratet) <https://www.landbruksdirektoratet.no/nb/nyhetsrom/rapporter/ressursregnskapet-for-reindriftsnaeringen>

Rovbase (Miljødirektoratet) <http://www.rovbase.no>

Sametingets planveileder (2021) https://sametinget.no/f/p1/icbedd20e-c307-4d3a-b30e-43a72d69c0c4/sametinget_planveileder-2021.pdf

Totalregnskap for reindriftsnæringen (Økonomisk utvalg for reindriften) <https://www.landbruksdirektoratet.no/nb/nyhetsrom/rapporter/totalregnskap-for-reindriftsnaeringen>

Veileder for kommunene og fylkeskommunene om konsultasjoner med samiske interesser (Kommunal- og distriktsdepartementet) <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/veileder-for-kommuner-og-fylkeskommuner-om-konsultasjoner-med-samiske-interesser/id2868782/> (H-2509 B)

Veileder for reindriftens motorferdsel på barmark i verneområder (Miljødirektoratet og Landbruksdirektoratet) <https://www.landbruksdirektoratet.no/nb/reindrift>

Veileder om konsekvensutredning for planer etter plan- og bygningsloven (Kommunal- og distriktsdepartementet) <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/veileder-om-konsekvensutredning-for-planer-etter-plan-og-bygningsloven/id2864622/> (H-2487 B)

Veileder til hjelp for reinbeitedistriktene i deres arbeid med arealsaker (NIBIO, 2022) <https://nibio.brage.unit.no/nibio-xmlui/handle/11250/2977358>

Veileder til reindrift og plan- og bygningsloven (Landbruks- og matdepartementet) <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/reindrift-og-plan-og-bygningsloven/id2846344/> (M 7058 B).

Vindkraft og reinsdyr – en kunnskapssyntese. NINA rapport 1305 (Strand m.fl., 2017) <https://brage.nina.no/nina-xmlui/handle/11250/2446889>

Vedlegg

Tilvenningsprosjekt

Flyttlei for rein forbi Salten trafostasjon i Straumvassbotn i Sørfold kommune – Duokta reinbeitedistrikt

Samarbeid mellom Duokta reinbeitedistrikt og Statnett om tilvenning av rein for å kunne flytte forbi Salten transformatorstasjon. Målet er å reetablere flyttleia slik at den fungerer som tidligere

Årsak: Flyttleia har vært stengt i fem år på grunn av en saksbehandlingsfeil da trafoen ble bygd.

NVE har gitt Statnett konsesjon i 2025 med visse vilkår:
 «Den nye konsesjonen gir tillatelse til å gjøre nødvendige permanente terrenginngrep for å legge til rette for en utbedret flyttlei forbi transformatorstasjonen. Konsesjonen gis med vilkår som skal sikre gjennomføringen av tilvenning av rein til flytting forbi transformatorstasjonen. De fysiske tiltakene, sammen med tilvenningen, skal sørge for at flyttleien kan benyttes.»

TILTAK KNYTTET TIL FLYTTING

1. Statnett har bygd en ny flyttlei like vest for stasjonen. Arbeidet med flyttleia er nesten ferdig (gjensåing gjenstår). Flyttleia blir svært smal sammenlignet med den gamle tradisjonelle flyttleia. Derfor må reinen tilvennes den nye flyttleia.
2. Tilvenningsprosjekt i en periode på 5 – 7 år da det foregår en gradvis tilvenning hver vintersesong. Som vintersesong regnes månedene januar til mars (avhengig av vær og dagslys).

Prosjektet starter når alle forberedelser og planlegging er gjort. Tidspunkt for første flytting blir tidligst i februar/mars 2026.

BESKRIVELSE AV TILVENNINGSPROSJEKT

Flytting starter med en liten flokk med de mest tilpasningsdyktige og tamme oksene. Flytting skal gjennomføres så mange ganger som mulig hver vintersesong. Flokken utvides med flere individer etter hver flytting. Flyttingen planlegges slik:

- Stopp på Røyrvasseid over natta etter flytting fra Holtan. Det er folk til stede hele natta.
- Flytting videre til Salten trafo med stopp nært stasjonen. Der blir reinen føret med reinlav for å gi en god og ufarlig opplevelse.
- Etter stopp flyttes reinen langs den tradisjonelle flyttleia opp på Øverlemmen og videre til Fagerbakkan. Planen er å være ett – to døgn i Fagerbakkan i starten.
- Retur til Holtan. Stopp nært trafoen der reinen føres med reinlav. Flytting videre uten stopp til gjerdet i Holtan.

Behov Røyrvasseid: Utkjøring av fôr, fôrkrybber, gjerdemateriell og andre forsyninger. Bruke lavvo, vedfyring og midlertidig nattgjerde.

Behov Straumvassbotn: Mest mulig ro ved stasjonen, ingen trafikk langs veien, utkjøring av reinlav, en person på veien som stopper eventuell trafikk under flytting.

Behov Fagerbakk: Midlertidig vintergjerde, lettbuer/kontainer til overnatting og oppbevaring av utstyr. Buene settes ut på egnet plass etter avtale med grunneier. Statnett ordner med buer/kontainer og flyr dem ut med helikopter.

Til flytting og gjeting trengs det fire gjetere som følger flokken og en person som står for logistikk og står på veien opp til trafoen når reinen skal passere. Flytting fra Røyrvasseid må skje til fots/ski med lederein og hunder. I tillegg trenger vi to personer som passer og fører hovedflokken som står igjen i Holtan.

Temming av rein skjer kontinuerlig hver vinter.

AVTALER OG GODKJENNINGER

Duokta reinbeitedistrikt inngår avtale med aktuelle grunneiere og søker om nødvendige godkjenninger.

BER OM AT ALLE VISER HENSYN NÅR REINFLYTTING PÅGÅR

Gjennomføring av flytting er sårbart. Passering forbi trafostasjonen er en flaskehals. Reinen må ikke skremmes eller forstyrres under flytting.

Duokta reinbeitedistrikt takker alle som ønsker å vise hensyn og bidra til at tilvenningsprosjektet lykkes.

KONTAKTOPPLYSNINGER

E-post duokta@gmail.com

Mats Jonas Pavall, telefon 992 51200

Jan Edvard Pavall, telefon 918 04699

Signar Pavall, telefon 415 57680

Ing-Lill Pavall (sekretær for styret), telefon 900 95813

Denne informasjonen er utarbeidet av Duokta reinbeitedistrikt i januar 2026. Det kan komme endringer i prosjektet hvis det blir nødvendig